

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 34 Sayı: 396 OCAK 1993
(KDV DAHİL) 10.000 TL. YURTDIŐI: 7 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın: Erol KONYALIOğLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkım 1
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: DÜNYA İNSANLIğININ KIYAMETİ	2
● BİR AKIŐ: DAYANAMIYORUM	5
● YENİ ÇAğ'IN BİLİMİ	6
● YAŞANAN OLAYLARDAKİ HİKMET: YA AYDINLANMA, YA AYIKLANMA	9
● BAYRAğI TAŞIYANLARA	13
● İNSANLIK ÇORBASINDA TUZ OLMAK	14
● KONFERANSLARIMIZ	17
● NEŞTERSİZ AMELİYAT YAPANLAR BİLE VAR: RUHSAL şİFA	18
● ÖLÜM SON DEğİLDİR	22
● ATLANTİS BİLMECESİ	24
● KABUKLAR VE EŞKOŞMALAR	28
● İNSANOğLUNUN YANLIŞ ALGILAYIŞLARI	31
● RUH NEDİR?	33
● YAŞAMIMIZDA METAPSIŐİK BOYUT	37
● RÖPORTAJ	39
● BİR MEDİTASYON SOHBETİ	41
● DERNEK'TEN HABERLER	45
● TAM ALGILAMA	46
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİğLER: SORUMLULUK şUURLULUKTAN DOğAR	47
● KİTAPLAR ARASINDA: TRANS-DEğİŞİK BİR şUURUN OLUŐUMU	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak ve İÇ Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No: 15
Çemberlitaő/İSTANBUL, 518 23 74

Renk Ayırımı: Degrade, Teővikiye / İSTANBUL, 248 25 18

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtıçi: 120.000 TL. (Öğrenciler: 90.000TL.), YurtdıŐı: 84 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Dünya hayatının şimdilerde nasıl bir durum içinde olduğunu hepimiz görüyoruz. Toz duman arasında fark edilenin iki yüzlülükten ibaret olduğunu görmemek ne mümkün! İnsanlığın birbirinin gözlerine bakacak hâli kalmamış; yüzler dümdüz, anlamsız, derinliğini kaybetmiş, yüzeysel... İki yana bakan iki sima bir kafaya yerleşmiş... Biri konuşurken öteki susuyor; öteki konuşurken diğeri susuyor. Kimse kimseyi anlamıyor, anlamaya da çalışmıyor. Herkes şuursuz bir şekilde, koşum takımlarıyla bağlı olduğu duyguların arabasını çekmenin, bir yerlere ulaşabilmenin telâşi içinde...

Evet duygular! Duyguların, geliştirilip, deneysel doyuma ulaşabilmesi için biz insanlar bütün hareketleri, türlü kalıplara sokarak, yapıyoruz. Kimisi için vicdanî olurken, kimisi için de nefsanî oluyor.

Duygularıyla birleşmeyen insan var mıdır acaba? Duygularının hamalı olmayan, ilerleyeceği yolu unutmayan, neden sonra sağduyusunun önden ilerleyerek bıraktığı izleri takip etmek zorunda kalmayan insan nerede?!

Bu sorular hemen her çağda cevapsız kalmak zorunda kaldı. Çünkü Dünya insanı duyguları yönünden yük almakta, elde ettiği duygusal deneyimlerle maddenin belirli yoğunluğunu yaşamaktadır. Kısaca, duygularını nasıl maşa olarak kullanabileceğini öğreniyor. Maddeye olan yaklaşımı duygularımızla yapılabiliyoruz. Duyguların hedefi, bu durumda, insanı maddeye bağımlı hâle getirmektir.

Hem bağımlı olmak, hem de duyguları kontrol edebilmek ancak tek hedefe bağlanmakla olur. Bu tek hedef varlığın "kendini fark etmesi", kendini tanımasıdır. Kendini fark etmek duyulara olan bağımlılıktan kurtulup, onları bir maşa gibi kullanabilmenin esaslı başlangıcını oluşturmaktadır.

İnsanlar duygularının esiri olurken, esasında kendilerini tanımamakta sabitlik gösterdiklerini ifade etmektedirler. Kendi varlığını yüceltmek yerine, maddenin varlığını yüceltmek için çalışıyoruz. Sonra geriye dönüp, "bakın yarattığımız şu uygarlığa, şu irfana" diyerek caka satıyoruz. Böylece maddeye hükmettiğimizi de sanıyoruz. Oysa işler başka türlü çalışıyor: Madde, duyguları kendine mâl etmeye ve onları kendi düzeyinde tutmaya çaballıyor. Bundan dolayı hiç durmadan duyguları yükseklere çıkarmak için yarışılıyor. Maddenin aracılığı ile salt düşünce plânına yükseleceğimizi sanıyoruz. Ama neyse ki böyle olmadığını, habis bir hücre çoğalması gibi her yerimizi kuşatmaya devam eden yozlaşma alanlarıyla görülebiliyoruz!

Yozlaşan her şeyin yerini sonunda bereketli alanlar almaktadır. Yozlaşmanın hızına direnç göstererek, gayet dikkatli bir şekilde, maddenin bizden istediğini ona vermek, ondan da istediğimizi almak gerçek bir yaşam sanatı olmaktadır. Varlıksal şuur ve hedefimizi kaybetmeden maddenin imkânlarından yararlanmak, ona ve kendimize en faydalı yükseltici tesirleri almak ve vermek marifetin ta kendisidir!

Dünya hayatının en gizli ve ince amacı, maddenin ve varlığın birbirlerine yardım ederek yükselmesini sağlamak. Maddenin Varlığa itaati, Varlığın maddeye şefaati için esastır. Şimdi görünen bunun tersi gibidir... Ama işler bütünüyle değişecek ve her ikisi gerçek vazifelerinin kisvesine bürüneceklerdir.

* *
*

META FM. Bilgilenmek Herkesin Hakkıdır!

Yüce Bilgi Işığının ilk anonsları için hızla hazırlanıyor. Hepimizin sesini hepimiz işiteceğiz. Meta FM bilginin bir aracı olarak oluşuyor...

Yapılanlar, yapılacak olanların izdüşümü gibidir. Her eylem, Yüce Bilgi Işığının tezahürüne zemin hazırlamak için... Ona lââyık bir Dünya düzeni kurulamadıkça zamanın terbiyesine muhtacız demektir.

Kıyamın işçileri! Zemini hazırlamak için bütün ruhunuzla Rabbin Işığını isteyiniz... Liyakatinizi arttırınız!

Selâm ve Sevgiler
Ergün ARIKDAL

DÜNYA İNSANLIĞININ KIYAMETİ

KİYAMET denen olay günümüzde yaşanmaktadır. İşin yüceliği de buradadır. Güçlü varlıklar olan bugünün dünya insanlığı, yani kıyamet işçileri, yaşamış oldukları, hayatı büyük bir dirençle karşılayabiliyor ve göğüsleyebiliyor. Hem fizik hem de psişik olarak. Aslında başka tecrübeler geçiremediği için, gerçek fizik baskının olmadığı bir ortamı insanlık yaşamadığı için, içinde bulunduğu ortamı gayet normal görmektedir. Bunun dışında bir tecrübe geçirmiş olsaydı, şu an yaşamış olduğu hayatın çok büyük bir eziyet olduğunun farkına varırdı.

Kuşkusuz, Yukarı'nın bir lütfu olarak, insanlara bu dengeyi kurabilecek bir bilgi ve görgü henüz ortaya çıkmadığı için, biz bulunduğumuz yerde kendimizi mutlu hissetmeye çalışacağız.

ğiz, başka çaresi yoktur. Çünkü bazı büyük programlar, büyük vazifelerin yerine getirilmesi için, kıyamete kadar.

·BİZİM KIYAMETİMİZ FİZİK PLÂNDAKİ DEĞİLDİR

Şu anda bütün insanlık kıyamı yaşamaktadır. Kıyamet daha çok neden fiziksel olarak, olaysal bir tarzda ele alınmaktadır? Çünkü bunların insanlara anlatılması için, geleneksel olarak benzetmeler yapılma yoluna gidilmiştir. Nitekim Vedalar'daki tasvirlerle Kur'an'daki tasvirler arasında pek bir fark yoktur. Dağların yürümesi, yerlerin yarılması vb. Hep fiziksel tasvirler. Yani kıyameti fizik plândaki değişimler tarzında ele almışlardır.

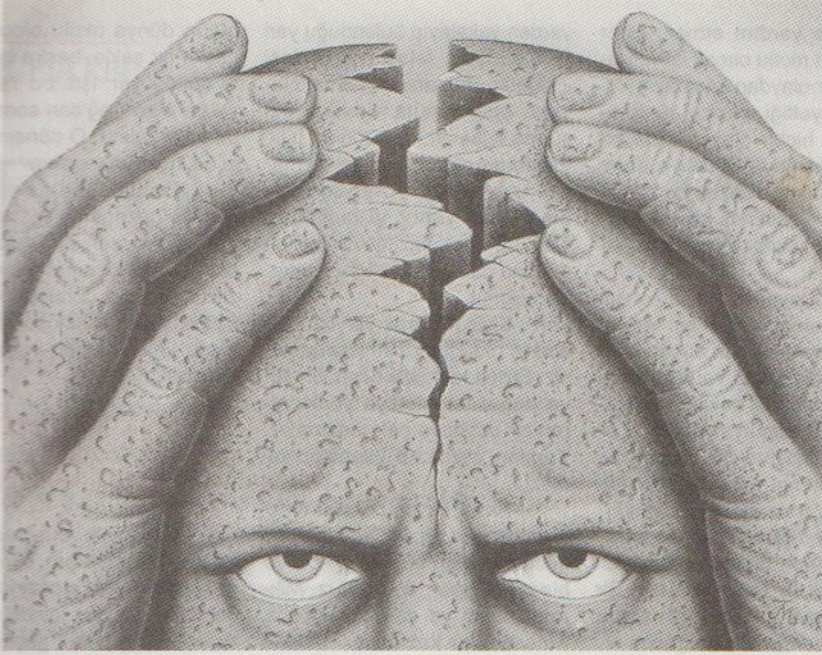
Halbuki kıyamet sadece fizik boyutta meydana gelen bir olay değildir. Bütün boyutlarda, varlığın hem iç boyutunda hem de dış boyutunda ortak olarak meydana gelir. Ve asıl kıyamet,

uyanıştır, yükselmektir, ayağa kalkmaktır. Bir yükselme hazırlığıdır. Anlayış seviyesinin yükselmeye hazır hâle gelmesidir. Bir yayın gerilmesi gibi. Boşalma olduktan sonra asıl fırlama meydana gelecektir.

Kıyamet bölük bölük, herhangi bir kavim, bir millet ya da birkaç milyar insan için değildir. Etkisi, derinliği ve kapsamı çok geniş olacaktır.

Her şey çok büyük bir alışveriş hâlinindedir. Global bir hareket içindeyiz. Üst üste, seri olarak oluşan yığınla olay vardır. Bunlar da şuurlanmanın hızını meydana getirmektedir.

Her varlık daha büyük bir atılım yapabilmenin hazırlıkları içindedir. Artık geçmişle bütün bağını kesmek zorunda olduğuna fark etmiştir. Geçmiş de şimdiye kadar elde etmiş olduğu şuur hâlidir, anlayış seviyesidir. Anlayış seviyemizi aştığımız zaman geçmişimizi de aşarız. Hint geleneklerinde buna "karmik telâfi" denmektedir. Geçmişte yapılmış hareketlerin bir

Kıyamet Yaşanıyor

hayat içinde genelleşmesidir. Artık geçmişle hiçbir ilgimiz kalmaz. Çünkü bu hayatımız bütünüyle bir telâfidir. Seçmiş olduğumuz hayat, zaten geçmişimizin bir toplamıdır. Ayrıca "bir günah ödüyorum" diye bir şey yoktur. Zaten bu hâlimiz her şeyi telâfi edecek şekilde meydana gelmiştir.

Bizim yaşayıp geçmiştirmişimizin telâfisi için değil, geleceğimizi hazırlamak içindir. İnsanlar şu anda her hareketiyle geçmişinin üstüne sünger çekmiştir. Bütün hızıyla geleceğini hazırlamaktadır.

UYANIŞI ZATEN YAŞIYORUZ

Kıyamaı derin bir şekilde yaşamaktayız; farkına varalım ya da varmayalım. Ancak öyle bir koruyucu sistem var ki hem fizik plânların icaplarını yerine getiriyoruz, hem de onun bize sağlanmış olduğu olaylardan ya-

ranılarak kendi seviyemiz yükseliyor.

Fizik plânın icaplarına konsantre olduğumuz için, kendi kendimize soruyoruz: "Benim anlayışımın neresi yükseliyor?" Eğer siz kendinizi sadece duyularımız vasıtasıyla fizik plâna ilişki kuran bir varlık olarak görürseniz, bu sorunuzda haklısınız. Ama insan sadece duyularıyla temasta olan bir varlık değildir. Duyularımızla dünyanın olaylarından ve onun etkisinden algıladığımız şeyler aşağı yukarı yüzde on'dur. Geri kalanını iç varlığımız mükemmel bir şekilde emmektedir.

BİZİ GELİŞTİREN İSTIRAPLARIMIZDIR

Gelişme global bir tarzda cereyan etmektedir ve varlık her şeyden yararlanır. Kendi gelişimini tamamlayabilmek ve başkasının gelişimine yardım etmek için icabında pozitif, icabında

negatif hareket eder. Her şey pozitif yönde ancak insanların anlayış seviyesi gereğince kendisine bazı şeyler olumsuz gelir ve ıstırap meydana getirir. Ancak o ıstırap zarını çıkarttığınız zaman altından gayet olgun bir mutluluk, bir gelişme meyvesi doğar. Bu nedenle her şey pozitifdir. Her şey gelişme yolundadır ve bu amaçla her araç kullanılır.

Kendi yaşamımızı gözden geçirdiğimiz zaman, bizi olgunlaştıran şeyler, bizi mutlu eden olaylar değil, bize ıstırap veren olaylardır. Mutluluk bizi asla olgunlaştırmaz. Onun rahatlığı içinde kalırız. Ama bizi diri ve ayakta tutan, anlayışımızı yükselten, toleransımızı artıran, hatta gerçek sevgiyi tattıran, ıstıraplarımızdır. İş biraz daha mükemlele götürmek de ıstırap kaynağıdır. Çünkü ıstırap insan varlığının, dünya olaylarını sentezleme, gücünü ifade eder. Bizi yormayan, çözümümüzü kesmeyen işler bizim için faydalı değildir. Ge-

lişimimize yardım etmez. Eğer gerçekten mutlu olmak istiyorsanız, hiçbir olaydan kaçmayın; taktinizin yettiği oranda. Karşınıza çıkan hiçbir olayı ekarte etmeye çalışmayın. Çünkü o bizim için verilmiştir. Yüksek bir plânın tesirlerini hissetmek istiyorsanız, ancak bu şekilde hissedebilirsiniz.

İşte kıyamet böyle çalışır. Yani insanlar derin bir ıstırap içinde sürekli olarak düşüncelerinde, anlayışında ve hareketlerinde sürekli bir şekilde değişime ve hızlanmaya tâbidir. Zaman çok hızlanmış. Zaman varoluşun temel harcıdır ve o olmadan varlık mevcut değildir. Zaman dediğimiz enerji ile yaratılış arasında fonksiyonel olarak çok büyük bir bağılılık vardır. Bir şeyin ortaya çıkması için arada mutlaka zaman denen gücün olması gereklidir.

* Kutsal kitaplar zamanı, "ebedî kudret" olarak ele alırlar. "Kendi eli", "iki eli" ya da "iki eli arasında yarattı" gibi tabirler kullanılmıştır. "Burnuna üfleneni" ise hayat enerjisidir. Zaman ve hayat enerjisini kullanan ve bunlara hükmeden bir yüce ve üstün enerji vardır ki, bu da ruhsal enerjidir.

O hâlde bu bedeni meydana getiren bizzat biz kendimiziz. Ta en minik partikülünden başlayarak geliştiren de ruhun bizzat kendisidir. Tabii ona bu yüksek kudret, yaradılışı itibarıyla verilmiştir.

VARLIKLAR VAZİFELERİNİ BİLMEYEN YAPARLAR

Kıyamet fizik başkalaşım değil, öncelikle psişik bir değişimdir. Kendimize, başkalarına ve onların mantal karmaşasına bakalım. Görürüz ki herkes bir

yerden yakalayıp bulunduğu yeri terk etmenin telaşı ve acelesi içindedir. Bu para kazanma telaşdır, öbür tarafta birbirine düşürme telaşdır, vb. Bunları bitirmeleri gereklidir. Herkes vazifesini yapmaktadır. Ancak böyle bir vazife yaptığını anlamaz. Çünkü gerçek vazifesinin ne olduğuna dair elinde bilgisi yoktur. Ve haklıdır.

Kişisel olarak yeryüzünde neden olduğumuzu hissedemeyiz. Bizleri kanalize eden, bir şeye doğru bağlamaya yönlendiren bir duyguyu pek tadamayız. Yapılan vazife, o hayatı yaşamaktır.

Bizler bir uç noktası oluşturmaktayız. Bizim arkamızdan gelmekte olan bir kablo var. Ve biz o kablonun en ucuyuz. Mikrofon, alıcı ya da vizör gibiyiz. Ama biz bu kablonun farkında değiliz. Bizim yaptığımız iş ise, bulunduğumuz çevrenin olayları içinde kalmaktır. Gözlelerimizle ve iş duyularımızla bir yığın bilgi almaktayız. Düşünüyoruz, hissediyoruz, hareket ediyoruz ve sentez yapıyoruz. Bütün bunlar o kablo ile yukarıya bilgi tarzında gider. İşte vazifemizi yapmaktayız. Yani yaptığımız her şeyle, çok daha yukarıdaki ana plâna bilgi aktarıyoruz, hızlı bir şekilde. O plânlar da, bu kablonun ucundaki varlıklarını en hızlı ve en yararışlı bir şekilde şuurlandırma yollarını arayıp ortaya getirmektedir. Çünkü doğa olaylarının hepsi ve birçok olay tertiptir, düzenlenmiştir.

Herkes Yukarı'nın gören gözü, işiten kulağıdır. Bu nedenle, Tanrı için "O her şeyi bilir." derler. Alınan bilginin toplamı ise büyük bir hazırlığa götürüyor. Genel bir dünya tekâmülünün olması için veriler oluşuyor. Ondan sonra belli bir kıvama ulaştığı zaman büyük bir sıçramayla

bütün dünya okulu olduğu gibi başka bir şekle, başka bir hayata dönüşüyor. İşte bu Yeni Çağ ya da Altın Çağ'dan sonra onun da bilgisi alınır. O dönemde toplu bir kıyamet yaşanır.

Ondan sonrasında işte Dünya gezegeni, "Yeter artık" der. Çünkü yenisine hazırlanacaktır. İşte kıyamet tasvirleri fiziksel duruma dönüşür. Ama bu fiziksel kıyamet çok sonra olacaktır ve çok az bir insan grubu görecektir.

DÜNYA KİYAMETİN BÜYÜĞÜNE HAZIRLANIYOR

En Büyük Ana olan gezegenimiz, insanlığın elinde çok çekmiştir. Doğal olarak kendisini yenileme ihtiyacı içinde olacaktır. İç ve dış bütün güçlerini değiştirmek, yörüngesini, kutuplarını değiştirmek, üzerinde bulunan kıtaların biçimini değiştirmek, vs. bambaşka bir dünya oluşur. Ve onun üzerine de oradaki şartlara uygun varlıkların enkarnasyonları başlar. Onları Âdemleri, Havvaları gelmeye başlar.

İşte bizler dünya insanlığı olarak çok büyük bir sıçramanın eşiğinde olmanın hızlanması içindeyiz. Ama ferdi olarak değil, toplu olarak. Daha yüksek bir anlayış düzeyine çıkabilmek için korkunç bir hazırlık içindeyiz. Karmaşalar, yozlaşmalar bundandır. Herkes son vazifesini bitirmeye çalışıyor. Alacağıını alıyor, vereceğini veriyor. Zaten çok büyük bir tesir alanının içindedir. Sıçrama olayını meydana getirecek olan güç, yavaş yavaş yorganını örtüyor. Bütün insanlıkta bunun telaşı var. Büyük göçün meydana getirecek olan liderin etkisi her tarafa ulaşmış durumdadır.

DAYANAMIYORUM

Dayanamıyorum, acemi ellerin kurduğu kalelere,
İçinde sahtekârlığın dolaştığı köşklere,
İki yüzlü beyinlere,
Sevgisiz gülücüklerle, dayanamıyorum.
Her şey yolundaymış gibi davrananlara,
Hâline şükredip, bencilce oynayanlara,
Paçalarından riya akanlara, dayanamıyorum.
Gözlerindeki perdeyi sevenlere,
Dünyadan hiç gitmeyecekmiş gibilere,
Ellerinde balyoz, her şeyi tahrip edenlere,
Kendini ağların içine hapsedenlere, dayanamıyorum.
Ey çok dilli insanlar!
Ağızlarınızı mühürleyin artık,
Biraz da kafanız çalışsın.
Düşünün ki; paslarımız açılsın.
Dünyayı konuştunuz, dünyayı çalıştınız.
Şimdi uğraşın ki kurtulasınız.
Kurtuluş nutuklarını atanlara,
Birleşelim hayalleri kuranlara,
Uydurma yollardan medet umanlara, dayanamıyorum.
Gözümü açıyorum, dört bir yanı tarıyorum,
Yüce Işıktan başka hakikat bulamıyorum.
Bu gerçeği görüp de, orada burada dolananlara,
Acaba olur mu deyip salınanlara,
Bir türlü kendini kaldıramayanlara, dayanamıyorum.

Sonuçları, Varsayımları ve Karakteristikleri Bakımından
Ayrılıkçı Bilimle (Eski Zaman Bilimi) Bütünsel Bilimin
(Yeni Çağ'ın Bilimi) Karşılaştırılması

YENİ ÇAĞ'IN BİLİMİ

Willis W. Harman

Çeviren: Ayhan TOLAYBENK

Ayrılıkçı Bilim (Eski Zaman Bilimi)

1) Temel varlıksal varsayım: Evren, şimdiye dek belirlenenler hariç (alanlar gibi), birbirinden ayrı olan en son temel parçacıklardan oluşmuştur.

2) Bir fenomenin oluşumuyla ilgili bilimsel bir açıklama (nedenlerin bilimsel bir mantıkla anlaşılması), bu fenomenleri daha genel ve temel bağlantılara ya da "bilimsel yasalara" bağlamayı hedefler. Günümüzün en son bilimsel açıklamaları söz konusu temel parçacıkların hareketlerini ve etkileşimlerini ele almaktadır. (Örneğin böyle bir ihtiyaç termodinamikte ya da optik fiziğinde yoğundur.)

3) Tüm bilimsel bilgiler en son hâliyle, fiziksel duyular kanalıyla elde edilen bilgiye dayanmaktadır. O hâlde bu tür bilgiler nihaî anlamda miktarsal olup ölçü konusudurlar.

Bütünsel Bilim (Yeni Çağ'ın Bilimi)

1) Temel varlıksal varsayım: Evren temel olarak her parçanın diğer her parçayla bağlantıda olduğu tek bir bütündür. Bütünlük insan şuuruna ulaşabilen (fizik duyularımız aracılığıyla farkına varılan fizik dünya ve tüm şuur içerikleri) her durumu içerir.

2) Uygulamaya dayalı bilimsel açıklamalar, onları diğer fenomenlere ve ilişkilere bağlayarak, fenomenlere ait anlayışları da kapsar.

Her şey birbirine o kadar çok bağlıdır ki, birindeki bir değişim hepsini etkileyebilir; bu nedenle, nedene ait herhangi bir çıkarım belirli bir çevre içindir, belirli bir amaca yöneliktir. İndirgeyerek ulaşılan en son sebep için yapılan araştırmalar sonuçsuz kalır, çünkü sebep ve sonuç diye bir şey yoktur. Daha ziyade bütünsel bir sistemin gelişimi söz konusudur. Düzen fizik dünyada gözlemlenmektedir, ancak her zaman için "daha aşağıda bir nedensellik" mümkündür görünmektedir.

3) Realiteye temel olarak iki şekilde ulaşılır. Birine fiziksel duyuların bilgisiyle; diğerine ise içsel olarak, birliğe ait kısmımızla (içsel bilgiye ait derin bir sezgiyle). Realiteyle karşılaşmamız, fiziksel duyularımızdan gelen mesajların (bazen "nesnel" olarak tarif edilir) farkında olmakla ya da on-

4) Nesnel realiteyle ilgili en doğru bilgiye, mümkün merteye bağımsız olan gözlemci aracılığıyla ulaşılır. Nesnelliğe göre en sonda bir sınır her zaman için vardır, ki orada da gözlem sırasında kaçınılmaz olarak bazı "gözlemci etkileri" söz konusudur.

5) Evrenin, bilimsel yönden tümüyle deterministik olduğu anlaşılmıştır.

6) Fizik evren, Büyük Patlama'dan bugünkü durumuna, rasgele fiziksel süreçlerle ve yaşamın ortaya çıkışından sonra da, mutasyon ve doğal ayıklanmayla gelmiştir. Şuur (neyse o) fiziksel gelişimin bir sonucudur.

7) Evrim sırasında gizem dolu "dürtülerle" ya da "amaçlarla" ilgili elde hiçbir kanıt yoktur. Ortada "hayatta kalma içgüdü-sü" olarak beliren şey sırf doğal ayıklanmanın bir sonucudur. Bu tür dürtülere sahip olmayan organizmalar da hayatta kalmayı başarmışlardır. Evrende "amaca" ya da "tasarıma" benzeyen herhangi bir şeyin hiçbir bilimsel kanıtı yoktur.

8) Yaygın olarak karşılaşılan ve "anlamli tesadüfler" (çoğunlukla, sözde "normal dışı" fenomenler dahil) denilen fenomenler araştırıldığında en son noktada ya bir fiziksel bağlantının olduğu ya da gerçekten onun sadece bir tesadüf olduğu görülecektir.

lara anlamlar yüklemekle sınırlı değildir. Ayrıca sezgisel, duyuşsal, ruhsal ve mistik duyuşlarda olduğu gibi sübjektif niteliklerle de ulaşılabilir.

4) Anlayış, ayrı olmaktan, nesnellikten, analitik olmaktan ve kuru kuruya bilimsellikten gelmez; daha ziyade gözlenen ile bir olmaktan gelir. (Bu, nesnel bilginin yararlılığını inkâr etmek değildir. Sadece kısmî bir anlayışa yönlendirilmesini belirtmektedir.)

5) Tümüyle deterministik bir evren kavramı (hatta, kuantum fiziğinde olduğu gibi, istatistiksel mantık hâlinde bile) "ayrılık" varsayımından ortaya çıkmaktadır. Bunun tecrübelerle ortaya çıktığını ummanın akla uygun bir yönü yoktur.

6) "Bilimsel yasaların" değişmez olduğunu varsaymanın öncül bir mantığı yoktur. Aksine, onların da gelişmekte, evrimleşmekte olduğu akla daha yakın görünmektedir. Bu yüzden Büyük Patlama ile ilgili bilinen şeylere dayanan tahmin kesin olmayabilir. Eldeki kanıtlar şuurun, ya fizik dünyayla birlikte ya da ondan daha önce olarak gelişmekte olduğunu gösterir gibidir.

7) Biz insanlar bütünü bir parçası olduğumuz ve hayatta kalma, ait olma, başarı ve kendi kendini kanıtlama gibi "dürtüleri" ya da ihtiyaçları tecrübe ettiğimiz için, bunların, bütünü karakteristikleri olmadığını varsaymak akla uygun bir yargı değildir. Yine aynı şekilde "amaç" ve "değerleri" tecrübe ettiğimiz için bunların da bütünü özellikleri olmadığını varsaymak mantıklı değildir. Diğer bir ifadeyle evren gerçekten de (sadece görünüşte değil) bir amaç taşır.

8) "Anlamli tesadüfler" in açıklanması gerekmez, tam tersine görünen ayrılıklar açıklanmalıdır. Diğer bir deyişle, sorun, "Görünürdaki telepatik iletişimi nasıl açıklayabiliriz?" değil, daha ziyade, "Düşüncelerimiz, diğer düşüncelerdeki bütünü o bilgiyle nasıl oluyor da karışmıyor?" dur. "Ortada dönüp duran psikokinetik fenomenleri nasıl açıklayabiliriz?" değil, "Düşüncelerimiz, fizik dünyada neden bu kadar sınırlı bir etkiye sahip?" tir.

9) Şuurun normal olmayan durumları, kişilik çözümleri, vb. patolojik ortamlarda, davranışlara olan etkisi açısından geniş ölçüde araştırılması gereken fenomenlerdir.

10) Genetik, kendini yenileme ve buna bağlı biyolojik olgular, genlerdeki ve benzer mekanizmalardaki kodlanmış "talimatlar" olarak ele alınmalıdır.

9) Şuurun durumlarına ait tüm skala, araştırma alanına girer. Bunların içinde "dinsel deneyimler", şuura ait "mistik" durumlara ve realitenin diğer boyutlarına ait tecrübeler bulunmaktadır. Bu gibi tecrübeler, Batı dahil tüm kültürlerin odak noktasıdır. En derin teslimiyetlerin ana kaynakları olmuşlardır. Realitenin diğer boyutlarına açılan bir "pencere" niteliğinde, önemli bir araştırma konusu olabilir.

10) Söz konusu olguların, muhtemelen, "imaja" ya da "düşünceye" benzeyen şuurda yer alan bir şey olduğu ortaya çıkacaktır.

(The Scientific and Medical Network, Aralık 1991, No:47)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

5 OCAK	İyi ve Kötünün Özdeşliği.....	Elvan ÖĞÜT
12 OCAK	Sezgilerimiz ve Zaman.....	Hasan SEZER
19 OCAK	Büyük Değişimde Anadolu'nun Rolü.....	Reşat GÜNER-Timur ÖZDEMİR
26 OCAK	Varıksal İlekeler ve Parapsikoloji.....	Engin EMİR-Kevser YEŞİLTAŞ

● CUMARTESİ ETKİNLİKLERİ (Saat:15.00-16.30)

16 OCAK	GENÇLERLE SÖYLEŞİ: "Özgürlük Sorunu".....	Engin EMİR
23 OCAK	VIDEO GÖSTERİSİ: MİAD Başkanı Ergün ARIKDAL'ın Serbest Soru-Cevap Konferansı	
30 OCAK	KONFERANS: Yeni Çağ ve Kaçınılmaz Değişim.....	Elvan ÖĞÜT

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi
No:398 B-1 Daniş Apt. Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

10 OCAK	Olaylar İnsanlığı Nereye Götürüyor?.....	Gündüz ÖĞÜT
---------	--	-------------

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR
Saat: 14.30-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Yaşanan Olaylardaki Hikmet

YA AYDINLANMA YA AYIKLANMA

Selman Gerçeksever

BİZE ıstırap veren, rahatımızı kaçıran, işimize gelmeyen olaylar ve durumlar bizim için özel bir önem taşır.

Kuşkusuz bu durum, dünya insanının yapısından dolayı böyledir. İnsan duygusal olduğu için, Dünya Okulu'nun öğretim metodu ıstırap temeline dayanır. Gelişimimiz için bünyemize en uygun uyaran ıstırap olmaktadır. Bunun, özellikle "devre sonu"nu yaşadığımız şu günlerde özel bir önemi ve anlamı bulunmaktadır. Çünkü ıstırap + gerilim + bunalım ve her şey, insanın kapasite arttırarak yeni döneme uyması için birer vasıtadan başka bir şey değildir. Hatta gelişimini hızlandırmak isteyen insan "maksatlı ıstırap" denemelerine girişmelidir. ıstıraplı bir terbiye sistemine çabucak adapte olup, hızını arttırmak, kıyamını çabuklaş-

tırmak için... Bu nedenle "ıstırap"ı bir "rahmet" kabul edip, onun bize vermek istediği mesajı kavramaya çalışmakta yarar var.

ANLAYIŞ NEDİR?

Üzerimizde bu kadar etkili olduğunu gördüğümüz olayların, bizde meydana getirdiği sonuç, anlayış düzeyimizin gelişmesine zemin hazırlamaktır.

Aslında, "anlamak" zihinsel bir etkinliktir. Bir şuur olayıdır. Herhangi bir konuda ya da olay karşısında bir anlayışa varılabilmesi için, şuurun kullanılması lâzımdır. Anlayışın ortaya çıkabilmesi için insan çeşitli şuur hâllerinden geçer. Halet yavaşar. Şuur itibarıyla çeşitli durumlarda bulunur. "Anlayış" uyanıklıktır. Söz konusu "uyanıklık" durumlarında anı anlamalar olur. Dolayısıyla anlayışımız devamlı değildir. Ateş böceği gibi...

Bu nedenle gerçek anlayışın ortaya çıkması kolay değildir. Çünkü eşyadan alınan bilginin (gözlem + uygulama + öğrenme), o eşyanın cevherdeki idesi ile kar-

şılaşması gerekir. İşte bu karşılaşma ile anlayış ortaya çıkar. Bunun olduğu yer ise aktif yaşamdır, yani olayların akışıdır. Bu nedenle, olayları ve her şeyi "anlayış düzeyinde" kavramak gerek. Bunun için de mantık düzeyinden anlayış düzeyine yükselmek gerek. Anlayış düzeyine yükseldikçe sorular da azalır. Olaylara ve hayata böyle bir yaklaşım da insanı, yasaları kavramaya götürür. Dolayısıyla olayların yaşanmasıyla anlayış düzeyinin yükselmesi, arasında sıkı bir ilişki var demektir. Halk arasında kullanılan "tecrübeli adam, hayatta pişmiş insan..." deyimleri bu durumu belirten veciz ifadelerdir.

Anlayış artışının en doğal uzantısı da kıyam demektir. Bunun da içinde bulunduğumuz şu devre sonunda ne kadar önemli olduğunu söylemeye bile gerek yoktur sanıyoruz. Çünkü, kıyamet zamanında kıyam edilir. Bunun için bu günlere doğduk. Yeni döneme entegre olacak olan bizlerin yapacağımız ve başaracağımız gereken yegâne şey budur. Ya anlayışımızı yük-

seltip, aydınlanarak yeni dönemin özel alanıyla bütünleşeceğiz, ya da ayıklanıp gideceğiz... Başka bir ifadeyle, "aydınlanma" ve "ayıklanma"nın devre sonunda âdilâne bir şekilde olması için, yeni dönemin alanına entegre olacak varlıkların iyice belirginleşmesi için, Yukarı, insanları tertiplere tâbi tutmaktadır. İşte söz konusu "tertipler", konumuz olan "doğal olaylar" ve "toplumsal olaylardır". Her ikisinin de amacı, gerilim ve basınç yaratarak, insanların kapasite artışına, aydınlanmalarına ve bir an önce kıyam etmelerine yardım etmektir, ki bu da ilâhî rahmetten başka bir şey değildir. Bu rahmete şükredip, fehim gücümüzü geliştirip; olaylar da dahil her şeyden, anlayışımızı artırmak yönünde yararlanmalıyız. Bu şekilde ele alırsak, "olaylar", onları anlayabilenler için bir ders ve bilgi kaynağından başka nedir ki?

OLAYLAR YAŞANIRKEN

Olaylar yaşanırken, insanlar olayların içinden geçerken, bazılarının elim sonuçlarla karşılaştıklarını, bedenlerini bu şekilde terk ettiklerini görüyoruz (deprem, grizu, yangın, uçak düşmesi, savaş, fırtına vs.).

Aslında özellikle büyük insan kütlelerinin toplu hâlde öldükleri, elim sonuçlarla karşılaştıkları olaylar, afetler; oralarda hayatlarını

Ayıklanabilir de...

kaybedenlerden çok, sağ kalıp da, bunlardan haberdar olanlar için daha önemlidir. Âdeta hayatta kalan insanlar için düzenlenmiş anlayış ve kapasite yükseltici özel ve önemli mizansenlerdir... Hayatlarını yitirenler de bu işin, olayın görevlileri, figüranları, fedakâr varlıklar olmaktadır. Hayatta kalan kardeşlerinin anlayışlarının gelişmesi için, kapasite arttırımına gidebilmeleri için böyle bir tertipte bedenlerini terk etmişlerdir. Dolayısıyla bu, hayır uğruna yapılmış, ruh varlığına yaraşır bir fedakârlık örneğidir.

İşte bu nedenle diyoruz ki, bu gibi toplu ölüm olayları daha çok onları gö-

renler ve işitenler, yaşayanlar için derslerle, anlayış yükseltici, kıyam ettirici etkilerle doludur. Her şey, insanın kıyamına bir vasıttan başka nedir ki?

Buraya kadar söylediklerimizi özet olarak toparlayacak olursak:

"Dünya tekâmül nizamı yeni devresinin içinde hızla yol alırken, insanları daha ziyade acı ve ıstıraplı bir terbiye sistemi ile ikaz etmeye, uyandırmaya devam eden RUHSAL İDARE MEKANİZMASI hepimizi bir beşer olarak üzüntü ve hatta korkuya salan büyük afetler ortaya çıkarabilir.

Bu afetleri doğal sebeplerle açıklamak, birtakım yerli yersiz açıklamalarla işi tevîl etmek isteyen kimseler bulunabilir.

Zaten hadiseler; onları anlayabilecekler için bir ders ve bilgi kaynağı, anlayamayanlar için bir ihtardır. Eninde sonunda anlayış ve duyarlılığın ortaya çıkması için, hatanın hata olduğunu anlayabilmek için ihtar hâlinde olan olayların ortalık yerine düşmek pek ihtimalden uzak değildir.

İnsanlık adına, beşer sevgisi adına; aynı Dünya Okulu'nun müdavimi olarak, müşterek kader ortağı olarak, derin derin düşünmek, bu kardeşlerimizin müstahak oldukları elim sonucun sebepleri üzerinde araştırma yapmak başlıca ödevimizdir. Bu gibi toplu ölüm olayları, büyük bir programdır. Fakat onu gören, işiten, hisseden, yaşayan kimseler için derslerle doludur. (E.A.)"

KÖTÜMSER OLMAYALIM

Olayların üzerimizdeki verimliliğini azaltan ve her zaman yaptığımız hatalardan biri, **olayla olay olmamızdır**. Olayın içinde kendimizi kaybetmemizdir. Halbuki tam tersine, olayların içindeki mesajları fe-

him gücümüzle anlamaya çalışmalıyız. Fehim gücüyle olayın getirdiği tebliği anlamak gerek. Başımıza gelen olayların nedeni, ağırlaşmış bir tekâmül hızını arttırmaktır. Olayların kaba ve duygusal yanlarından çok, onların arkalarındaki anlamı ve niçin bizim algılama alanımız içine düştüğünü sezinlemeye çalışmak lâzımdır.

İşte tüm bunlarda başarı için, üzülüp, tasalanmamak, meyas olmamak gerek. Olay içinde kendimizi kaybetmemek gerek.

Olaylara fehim gücüyle birlikte, bir de peşin hükümsüz ve spiritüel bilgilerin ışığında bakarsak, çok daha iyi bir mercekle bakmış oluruz. Daha da iyisi, olaylar içinde spiritüel bilgilerin uygulamasını yapmak, başkalarının karşılaş- tıkları olayları da spiritüel bilgilerle yorumlamak yerinde olacaktır.

Olaylara böyle bir yaklaşımla bakılmalı, böylece, eski bilginin haletini yaşarken, yenisini almaya hazır hâle gelmelidir. İşte bu uygulamanın, bilerek, bil-meyerek yapıldığı en güzel yer olaylardır. Bu işte ilerledikçe, etrafımızda bulunanlara da yardımlaşma ve dayanışma içinde yaklaşmış oluruz.

Bunları da şöylece bir toparlamak gerekirse:

"Her gün çevrenizde sizleri üzen, derin düşüncelere sevk eden, birçok olaylara şahit

oluyorsunuz. Bu olaylar sizleri üzüp tasalandırmasın. Bütün olayları sebep-sonuç ilişkisini göz önüne getirerek inceleyiniz. Ve bu inceleme- nizde spiritüel bilgiler sizlere daima yol gösterici olsun.

Bütün olaylarda Ruhsal İdare Mekanizması'nın varlığını arayınız. Meyus olmayınız. Tanrı ne eylerse iyi eyler. Her düşüşün bir çıkışı olduğu gibi, her üzüntülü günün sonunda sevinçli günler vardır. Sabır, metanet inancınız hepimizi o mutlu günlere ulaştıracaktır. Bilgilenmemiz, bilgili olmamız ve etrafımızı aydınlatmamız, o günlere ulaşmamızı daha da çabuklaştıracaktır. (E.A.)"

ŞOKLAR

Şimdi gelelim, daha şiddetli olaylara, sarsıcı şoklara... Özellikle devre sonlarında, şok olaylarla insanların kapasiteleri, yeni olana uyum kapasiteleri, vazifeleriyle ilgili uyum kapasiteleri artırılmaya çalışılıyor.

Şok olayların, bireysel düzeydeki etkisi: "Benlik söndürücü" olmalarıdır. E-ğ er yararlanabilirsek, her şok olay nefsanîyetle ilgili bir maskemizi kırar atar. Başka bir adı da "enaniyet" olan bencillikle mücadele aslında kutsal bir görevdir. İnsanın başına gelen birçok

dert ve ıstırap aslında yine kendisinin bencilliğinden, gururundan, kibriden kaynaklanır. Bu nedenle, bencilliğini yerle bir edemeyen, bilginin en âlâsına da ulaşsa, sırtındaki yükün esiri olan bir hamaldan farksızdır. İnsanın kendi bencilliğiyle uğraşması, maksatlı ıstırapa gelmesi demektir. Bu amaçla, maksatlı ıstırapı arayanlar ise "Ariflik Yolu"na girenlerdir.

Olaylara girip çıkarken çeşitli maskeler kullanırız. Bunlar nefsimizin değişik veçheleridir: Benliklerimiz...

Nefsimiz, önümüzdeki yeni realiteye uymamızı zorlaştıran, uyumsuz yanımızdır. Bunun da değişik veç-

heleri benliklerimizi oluşturmaktadır. Yeni olana uyum sağlama çabamız da (ki bu eski adıyla nefis terbiyesidir) ıstırapımızı oluşturur. Yeni olana uymaya çalışmak çabası, bizde ıstırapa neden olur ki, bu da, nefsimizin hamlik, eğitilmişlik durumuyla yakından ilgilidir. Bu nedenle olaylar, nefsimizle ilgili söz konusu maskeleri birer birer ortadan kaldırmak için güzel bir araçtır.

Kısaca toparlamak gerekirse:

"Hayatın inişi ve çıkışı, insanı sarsan olaylar, kendimiz hakkında verdiğimiz değer hükümleri, hayallerimiz,

avuntularımız, kısaca iç ve dış insan olarak kendimizi algılayış şeklimizdeki bütün değişimler tekâmülün ele gelen, canlı yönüdür.

Kendimizi algılayışımızın değişimini yöneten bizzat olaylardır, yani hayatın kendisi. Bunu da SARSINTI dediğimiz, ŞOK dediğimiz 'benlik söndürücü' etkiler sağlar. Bizi sarsan her olay büyük ya da küçük benliklerimizin birini siler. Nefsaniyetin sayısız maskelerinden biri yok olurken, bir arkasındaki sahneye çıkar. Bu tekâmülün ebedî sürecidir.(E.A.)"

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

ANKARA

● DERNEK MERKEZİ

* CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)

16 OCAK	Neden Anlaşmıyoruz?	Emre ÜLKER
23 OCAK	İnsan ve Olaylar	İsmet YALÇIN
30 OCAK	Seçme Özgürlüğü	Atilla UYSAL

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA

● TÜRK STANDARTLARI ENSTİTÜSÜ

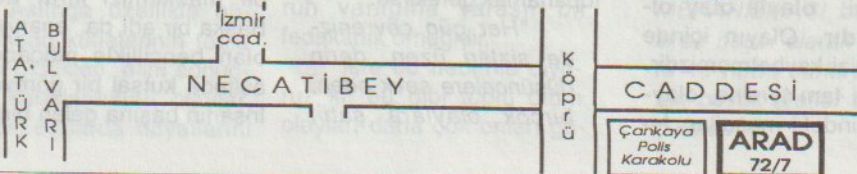
9 OCAK Sevginin Egemenliği Neye Bağlıdır? (MTİAD Üyesi) Hürriyet KALALI

Yer: TSE Başkanlığı, Necatibey cad. 112 Bakanlıklar/ANKARA

Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Derneğimizin yeni adresi: Necatibey caddesi No: 72/7 06430 ANKARA

BAYRAĞI TAŞIYANLARA

Ayhan Tolaybenk

RENKLERİNİZİN şeffaflaşma gerilimleri içinde iç mücadelenizi sürdürürken önünüze hiç ummadığınız yerlerden gösterişli saptırıcların, cakalı tuzakların çıkması doğaldır. Çünkü görev gerçekten çok ağır. Ağır göreve ise, ancak, o görevlerin ağırlığını şuursuzca değil, şuurlu olarak hissedene kişiler atanır.

Çok değişik yerlerden, hem içten birtakım savunma mekanizmalarıyla, kendi gerçeğini hedefin gerçeğinden ayıramamakla, hem de **dıştan** gelmesi muhtemel ve şu anda sağanak hâlinde yoğun dünyasal güzellikler ve albenilerden size ulaşan tesirleri çok iyi kavrayın. Attığınız her adımı kişisel bazda değil, tamamen ve tamamen hizmet bazında düşünün. Baştan beri süregelen eğitiminizin ana amacı dünyayı, uyanışa sürükleyecek olan bir Yüce İşığı saydam bir şekilde yansıtmak olduğunu iyice kavrayın.

Yüce Işık, dünyaya yayılmadan önce sizleri kavurup yakmasın. İç varlığını sonsuzluğun sonsuz kapılarına ve pencerelerine ardına kadar açın. Aldığınız bilgileri şuurlu bir şekilde yaşamadığınız sürece aksayanlar doğal olarak olacaktır ve olmaktadır. Bilgi almak ve vermek işin belki de en basit yönüdür. Ancak o bilgileri aktarmada, içinde sizler de bulunun. Sadece nakillik yapmayın. Aldığınız bilgiyi ancak hazmedip de dolu dolu, doyuya, bütün neşesiyle ve acısıyla yaşarsanız, o tesir akışına ket vurmaz, yapaylıklar yaratmazsınız.

İçten ve samimî olun. Kime karşı? Yüklenmiş olduğunuz söz ve akide karşı. Sizler, geleceği şimdiden yaşamak zorunda olan insanlarsınız. Çünkü sizler öncüleriniz, önden gidenlersiniz. Önden gidenlerin ise her zaman en ağır baskılara ve gerilimlere muhatap olması, onların kaderleridir. Bu ağırlığa dayanabilecek gücü sadece iç varlığınızda, evrenleri ilkelerle yaratan sonsuz boyutlarınızda bulabilirsiniz. Kuşkusuz onu fizik boyuta yansıtabilmek koşuluyla.

İşin sonuna varmak üzereyiz diye sakın renklerinizin bozulmasına izin vermeyin. Renk bo-

zumu, dökülme, çok büyük ıstıraplara uğramak demektir. Derneğin büyük bir hızla koşmakta olduğu hedefin ufkuna kendinizi konsantre ederek renklerinizi artabilirsiniz. O ufuk ki dünya ile evreni ayıran bu çizgi, zamanı geldiğinde büyük bir kırmızılıkla aydınlanacaktır.

Fedakâr olun, sevgi dolu olun, kendinize karşı dürüst olun, içten olun ve esnek olun. Bunlar arasında yaratacağınız ortak alanın çapı, yavaş yavaş tüm dünyaya yayılacaktır. O çap ki, içinde "Ben ve sen" yok, "Biz" var, hoşgörü var, hizmet ve vazife var.

Kurduğunuz büyük ortak alanın organizasyonunda kendinizi her yerde görevli hissedin. Bu görev döneminde, en kötü kelime "Onun sorumlusu ben değilim."dir. Evet, onun sorumlusu sen olmayabilirsin, ama onun sorumlusu biziz. Bu sorumluluk ise ikinci ya da üçüncü plâna atılacak, günlük dünya yaşamının ardından gelecek bir sıraya yerleştirilemez. Çünkü yaşam amacınız, bu sorumluluğu yürütmek için güç ve enerji harcamaktır. Sonsuz enkarnasyonlarınızla bu güç ve enerji zaten sizlerde var. Yeter ki onu kanalizetmesini becerin.

Taşıdığınız bayrak, genişliğinden dolayı her yerden görülebilecektir. Yakıcı güneşin sıcaklığından koruyucu serinliğin altına girmek isteyenlerin hakkı için, o bayrağın kutsallığını ta içinde hissederek onun yükselmesini sağlayın. Yükseltmeyeceğini hissettiğiniz zaman bunun nereden kaynaklandığını büyük bir içtenlikle araştırın. Ama kendi dışınızda değil, kendi içinizde. Çünkü her şeyin cevabı ve anahtarı sizlerdedir. Her sorduğunuz soruya doğru cevaplar alıp da iç kapılarınızı açabiliyorsanız, ne mutlu size.

Bu kutsal bayrağın rengi beyazdır. Bu beyazın, içinde her rengi taşımasından ve kapsamasından dolayı ağırlığı ve sorumluluğu büyüktür. Bunu içinizde en canlı şekilde yaşamaya çalışın. Hissetmede geride kalanlara ise yardım elinizi uzatın. Çünkü bu bayrakta tüm plânların alın teri var. Hizmet süresi zaman ve mekânla sınırlı olmayan bu bayrağın dikileceği yerde sizi bekleyen biri var. O Bir'in bütün haşmetli etkisi sizlerin üzerinizde, Onu göndere diktiğinizde ise, o tepenin yüceliği, kendisiyle paralel bir şekilde tüm dünyaya yayılacak, dünyayı bir ve eşit hâle getirecektir.

İNSANLIK ÇORBASINDA TUZ OLMAK

Süleyman GÖKER

GÜNÜMÜZÜN insanı, büyük çoğunluğu ile güncel ve dünyasal etkilerin yönettiği bir makine ya da mekanik bir âlete benzetilebilir. Oysa insan, sorumluluk ve yükümlülük sahibi olması gereken bir varlıktır. Gerçek bir makinede söz konusu olamayacak bu kavramlar; insanın içsel yapısının bir gereği olmasına karşın, günümüzde büyük ölçüde unutulmuş görülmektedir. Bu unutulma, insanı makineleştirerek, düşünce, huy ve davranışlarının yozlaşmasına neden olmuştur.

İçsel yapısının bağlarını ve gereklerini unutan insan, tıpkı bir uyurgezer gibi, düş evrenindeymişcesine yaşamını sürdürmektedir. Oysa, içsel yapısının bağları-

nı, içsel sorumluluklarını fark edebilen insan, makine veya âlet olmaktan ya da uyurgezerlikten kurtulmaya adaydır. Adaylıktan daha ilerilere gidebilmek için de, kesinlikle ve tüm içtenliğiyle kurtulmayı istemesi gerekir. Ancak böyle bir isteğin ivmesi ile düşüncelerini, sözlerini ve davranışlarını daha şuurlu bir şekilde yönlendirmeye başlayabilir.

Başlayabilir diyoruz. Çünkü, böyle bir girişim, dünyanın en zor işidir. Birçok parçadan oluşmuş bir makine gibi, birçok kişilikleri bünyemizde barındırdığımızdan, bu zor kararı vermeye, hele uygulamaya kolay kolay yanaşamayız. Her ne kadar asıl kişiliğimiz olumlu davranırsa da; diğer nefsi benlerimiz diyebileceğimiz kişiliklerimiz bu değişmeye olumsuz bakarlar. Çünkü onların işlerine gelmemektedir.

İNSAN KENDİNİ KANDIRIYOR

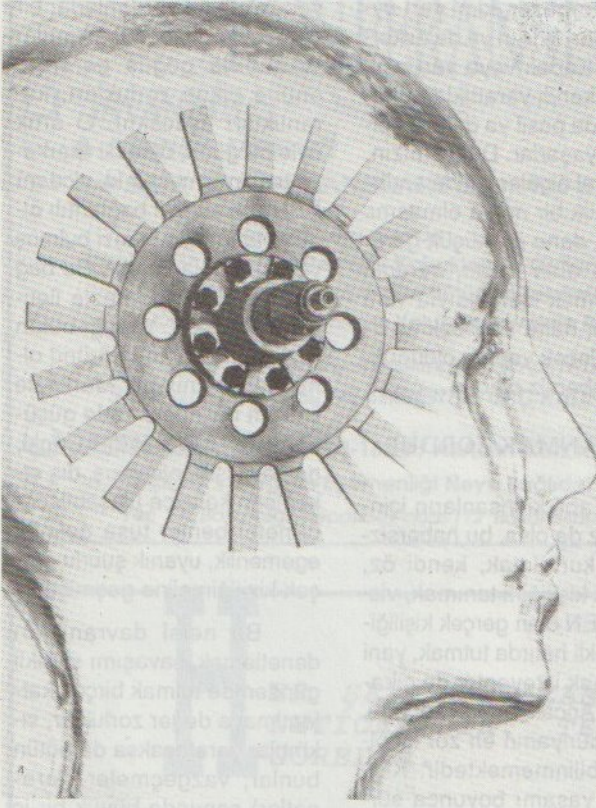
Bugünün insanı olarak,

kendi davranışlarımızla ilgili eleştirilerde bulunulduğunda, bunların doğruluğuna inanmayız. Zayıflıklarımızı kabul edilip araştırmaya gerek duymayız. Birçoğumuz, kendi kendimize kurduğumuz düşsel yalanlarla, kendi icat ettiğimiz kılıflara bürünerek, kendi özümüzden saklanmaya çalışırız.

Sorumlu ve yükümlü olan kişi, öncelikle kendine eğilmek, kendini incelemek durumundadır. Olası bozuklukları, eksiklikleri saptamak ve düzeltmeye yönelmek için, onarımın gerekliliğine içtenlikle inanmak; bu inancı pekiştirmek ve güçlendirmek için de; kesinlikle, **kendi kendine yalan söylemekten** ve kendini kendinden saklayacak kılıflar biçmekten sakınmalıdır.

İnsanın kendi öz kişiliğinin dışında çok sayıda kişiliklerinden her biri, bir başka kişiliğine yaşam boyunca çeşitli yalanlar söyler (*). Haklı haksız övgülerle yüceltir. Kendini geliştirmek yönün-

(*). *Örneğin şöyle kılıflı bir yalan: "Falancanın, filânca işini hallederek yaptığım iyiliğe karşılık bu armağanı hak ettim." Oysa, iyilik karşılıksız yapılır. Ve, sözü edilen "armağan" da rüşvetten başka bir şey değildir. Bir başka örnek: "Otobüste, o yaşlı teyzeye yerimi vermemek için uyur gibi davrandım ama; bugün ben de, yorgunluktan kendimi onun kadar güçsüz hissediyorum." gibi..*

Uyuyan insan, dünyasal etkilerin yönettiği bir makineden farksızdır.

den henüz uyanamamış bir kişi, bu kavramlar ve etkileri arasında bocalar. Gerçek ve kalıcı mutluluğun ne olduğundan habersiz, geçici mutluluklara ulaşabilme savaşımı ile ömür bitirir. Kendini geliştirmenin gerekliliğinin şuurunda ve inancında değildir. Çünkü, kendince kusursuzdur.

MASKE, MASKE ALTINDA

İnsan, türlü kişilikleri

arasından kendi öz varlığını, gerçek "BEN"ini bulup çıkarmalıdır. Onu diğerlerinden ayırıp, diğer kişiliklerinin tümünü ona bağımlı kılmalı, kendi varlığının tek merkezden yönetimini sağlamak için çaba harcamalıdır. Bu çaba kendini bilmek, kendini tanımak, kendinde olmak ve yaşamının hemen her anında kendini hatırlamak yolunda sürdürülür.

İnsan kendi gerçek benini, yani kendini, özdeki vicdanî varlığını hatırlayabildiği

anlarda uyanıktır. Birer maske diyebileceğimiz diğer kişilikleri, ona egemen olduğu sürece uykuda olduğunu bilmez. Vicdanî kişiliğinden başka olan diğer kişilikleri nefsi benleri olup, hepsi üstünlük, büyüklük, gurur, türlü zevkler ya da zevksizlikler, haklı çıkmak ya da haksızlıklar yapmak ve benzeri eylemler ve düşüncelerin peşindedirler. Bu davranışların kılıfları da her zaman hazırır.

Sürekli uyanık olma savaşı vermekte olan insan, gerçek kişiliğinin, yani vicdanî BEN'inin egemenliğini sağlamaya çalışan insandır ki; kendi kendini tanıma, hatırlama yolundadır. İnsan, ne kadar sıklıkla kendini, vicdanî kişiliğini hatırlarsa o ölçüde maskelerinden, sahte kişiliklerinden uzaklaşır. Ancak, kendini hatırlamayı unuttuğu ya da uyanık olma savaşını bıraktığı an, maskeler var güçleri ile başına üşüşürler. Hepsisi, ayrı ayrı, o kişinin davranışlarını, düşünce ve sözlerini, kısaca, yaşamını yönlendirmek için kendi isteklerine göre kararlar verir, düşünceler oluşturur.

Bu "maske kişiler" dediğimiz, nefsin yarattığı düşsel (hayalî) kişilikler, dış etkenlere bağımlı olduklarından, genel gözişin güçlendirdiği akımlara kapılmaları çok doğaldır. Örneğin; sürekli zevkler peşinde koşmak, bol kazanmak, bol harcamak, çok şık ve pahalı giyim, ziyafetler, tadılmamış zevkler aramak ya da belli bir mevki elde etmek için siyaset, sosyal işler, din ile ilgili

işler gibi, sayısız söz, davranış, iş, görüntü ve olgular üretirler. Çoğunlukla bütün bu ve benzeri eylem, olgu ve olaylar, bir tek bedendeki çeşitli benler ya da çeşitli maskeler tarafından oluşturulur. Ve işin düşündürücü tarafı; bu çok çeşitli kararlar verip uygulayan çeşitli kişilikler, gerçek BEN olan, vicdanî kişiliğin uykuda olmasıyla ortaya çıkarak at oynatırlar. Uyumakta olan gerçek kişiliğin adına kararlar verir ve uygularlar.

ÇOĞUNLUK UYUYOR

Dünyadaki insanların büyük çoğunluğu bu derin uykuda içinde yaşamlarını sürdürmektedirler. Tabii ki, gerçek, öz kişilikleri büyük ölçüde, maskelerinin ya da nefsi kişiliklerinin egemenliği altında yok olmuş ya da sinmiş bir hâldedir. Bu hâlide olan insanlardır ki, zaman zaman yararlı ve kalıcı işler yaparlar, kendi hâlinde yaşayanları olduğu gibi; dünyada olagelen savaşları, katliamları, çıkar çatışmalarını, yozlaştırılmış dinsel eylem ve gösterileri, yardımseverlik eylemlerini, kalkınma, gelişme, teknolojik ilerleme gibi birçok olguları oluştururlar; milyonlarca kişinin yaşamlarını çeşitli şekillerde etkilerler. Bunlar dünyamızın vazgeçilmeyen,

kimi uyurgezer, kimi yarı uykuda olan işçileri ya da askerleridir. Kapalı veya yarı açık şuurla kendi yarattıkları dünyalarında pasif ya da etkin biçimde yaşarlar. Dünyamızın, evrensel ölçüler içinde sadece küçük bir nokta olmasına karşın, daha da küçük görünümde olan insan, evrenin özü olmak dolayısıyla tüm evrene, hatta sonsuzluğa uzanabilecek yapıda olduğundan habersiz olarak...

UYANMAK ZORDUR

Tabii ki insanların içinde; az da olsa, bu habersizlikten kurtulmak, kendi öz, gerçek kişiliğini tanımak, vicdanî BEN olan gerçek kişiliğini sürekli hatırla tutmak, yani uyanmak isteyenler de çıkacaktır. Ancak, bunun zorluğu, hatta dünyanın en zor işi olduğu bilinmemektedir. Kişi, bütün yaşamı boyunca sürdürdüğü alışkanlıkları bir yana bırakarak kendini işlemek için büyük ve ciddi bir çalışmaya başlayacaktır. Bu tür çalışma ve çabalar yeni yola çıkan kişiyi o derece zorlar ki, vazgeçerek eski yaşamına, tutkular hapisanesine dönmeyi düşünür. Eğer güçlü bir iradeye sahipse, kesin kararlar ve gerçek bir teslimiyetle tanrısal ışığın ardına düşmüşse, hiç aklına bile gelme-

yecek ruhsal yardımlarla; bir süre içine düşeceği sıkıntılara sabırla göğüs gererek, önüne çıkan zorlukları, karanlıkları aşacaktır. O artık öyle bir güce, öyle bir merkeze teslim olmuştur ki, vicdanî BEN'inin sürekli bağlantılı olduğu tanrısal merkezi bulmuş ve ona bağlanmıştır. Bu bağ vasıtasıyla o merkezle iletişim hâlidir. Yaptığı bütün işler, dış etkenlerin ürünü olmaktan çıkmıştır. Merkezle iletişim hâlindeki irade gücünün işleri olmaktadır. Çünkü, gerçek kişilik oluşmuş, dış etkenlerin kolayca ulaşabileceği nefsi benler tuşa gelmiş; egemenlik, uyanık şuurlu gerçek kişiliğin eline geçmiştir.

Bu nefsi davranışları denetlemek, savaşımı sürekli gündemde tutmak birçok katlanılmaya değer zorluklar, sıkıntılar yaratacaksa da bütün bunlar; vazgeçmeler (feragatler) sonunda büyük bir iç ferahlığına dönüşecektir.

Her gün bir tutkudan, boş bir alışkanlıktan vazgeçmek, bir kusuru fark edip düzeltmek, sık sık hayır niteliğinde bir iş yapmak ya da varından yoğundan, maddî, manevî bir şeyler verebilmek, iç ferahlığına dönüşen feragatler olacaktır.

**HER DEJENERASYONUN SONUNDA
BİR REJENERASYON, BİR YENİDEN
DÜZENLENME, NESLİN ISLAHI VARDIR.**

SADIKLAR PLÂNI

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

5 OCAK	Serbest Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL
12 OCAK	Istırap: Ben'cilik Kabuklarının Çatlama Sesi	Selman GERÇEKSEVER
19 OCAK	Bireysel Hazırlıktan Bütünsel Tekâmüle	Halûk ÖZDEN
26 OCAK	Küresel Anlayış Yolunda Sevginin Rolü	Nurettin ERSOY

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarifi Apt. No:4 D:8 Beyoğlu/İST. Tel: 243 18 14

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ANKARA (Saat: 14.00-16.00 / ARAD'ın Katkılarıyla)

9 OCAK Sevginin Egemenliği Neye Bağlıdır? Hüriyet KALALI

Yer: TSE Başkanlığı, Necatibey cad. 112 Bakanlıklar/ANKARA

H

ER ŞEY MUNTAZAM KANUNLARIN
NETİCESİDİR. TESADÜF İNSANLARA
GÖREDİR.

ÜSTAD

Ş

İMDİ DÖNÜP BİRBİRİNİZE BAKINIZ VE
UNUTMAYINIZ Kİ, ASIL BİR'DİR.
FAKAT GÖRÜNÜŞ DEĞİŞİK.

MUSTAFA MOLLA

Yeni
Yılıınız Kutlu Olsun

Neştersiz Ameliyat Yapanlar Bile Var

RUHSAL ŞİFA

HASTALARIN iyi edilmesi problemi, hemen hemen ilk insanın hasta olmasından itibaren karşımızda durmaktadır. Her toplumda, her kavimde ilk önce aranan bir zümre vardır ki, o da şifacılar zümresidir.

Önce şifacılığı genel anlamda ele alırsak, hepimizin, umumiyetle hasta olduğumuz zaman başvurduğumuz bir şifacı vardır. Bu, üniversitelerde yetişen resmî hekimdir. Bu konuda tıbbı girmeye gerek görmüyoruz. Şifacılığı öteki mabet bilimlerinden ayıran Yunanlı Dr. Hipokrat, yaklaşık 2300 yıl evvel tıbbın temelini atmıştı. Biz bu bölümde, çağımızın resmî tıp anlayışının dışında olan, ancak gerçekliği, verdiği kesin sonuçlarla apaçık ortada olan Ruhsal Şifacılık'tan söz edeceğiz.

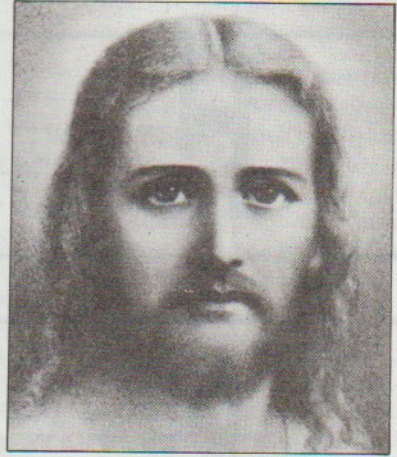
İlk mucizevi şifalara, iptidaî kavimlerce dinî hadiseler nazarıyla bakıldı. Bütün bu tesirler, ilâhların yardımı olarak kabul edildi. Oysa ruhsal şifacılığın, mucizeyle, dinle, ilâhilikle hiç bir ilişkisi yoktur.

PEYGAMBERLERİN RUHSAL ŞİFALARI

İsa Peygamber ile ilgili şifa hadiselerini Kitab-ı Mukaddes'te görebiliriz. Matta 8 Bab/8: "Ve dağdan inince, büyük kalabalıklar onun ardınca gittiler ve işte bir cüzzamlı gelip: Ya Rabb, eğer istersen beni temizleyebilirsin, diyerek ona secde kıldı. İsa da elini uzattı ve: İsterim temiz ol, diyerek ona dokundu; ve onun cüzzamı

* Osman KANSIZ *

hemen temizlendi." Bab/9: "Ve İsa oradan geçerken, iki kör, Ey Davut oğlu, bize merhamet eyle diye çağırarak, onun ardınca gittiler. Ve eve varınca, körler yanına geldiler; İsa onlara dedi: Bunu yapmaya kudretim olduğuna inanıyor musunuz? Körler kendisine: Evet Ya Rabb, dediler, o zaman İsa: Size imanınıza göre olsun, diyerek gözlerine dokundu. Onların gözleri açıldı."

*Hz. İsa körlerin gözlerini açtı,
cüzzamlıları iyileştirdi.*

Muhammed Peygamber'in şifa hadiselerinden, Mısırlı Dr. Ali Radi bir yazısında şöyle bahsetmektedir:

"Hz. Muhammed kendisine gelen hastaları, çoğunlukla, hasta kısma ellerini koymak ve aracılık (yani, yüksek varlıklardan aldığı şifa tesirlerini hastaya iletme) suretiyle tedavi etmekteydi. Çoğunlukla hastalar, bir serinlik ve hoş bir koku hissettiklerini ifade ediyorlardı. Aralarında

karısı Ayşe'nin de bulunduğu birçok hastayı bu şekilde tedavi etmişti. Sonradan Ayşe'ye bu işi nasıl yaptığını öğretmişti. Bunu Ayşe şöyle anlatıyordu: Ellerini hasta kısıma koy ve Allah'a dua et. Hayvan ve kuşları çok seven Hz. Muhammed'in, bu arada birçoğunu tedavi ettiği söylenmektedir. Kendi ifadesine göre bir defa, hasta iken kendisini iki varlık (ruh) tedavi etmişti."

ŞIFACILIK METOTLARI

- 1 - Manyetik şifa.
- 2 - Bedensiz varlıklar vasıtasıyla gelen şifa tesirlerini kendi vücudundan geçirerek hasta bölgeye, hasta vücudun her yerine aktarmak suretiyle ruhsal şifa.
- 3 - Manyetik ve telkinel usul kullanılarak yapılan şifa.

MANYETİK ŞIFACILIK

Manyetik kuvvetin insan organizmasına etkisi bilinen bir gerçektir. En basitinden manyetik nefes, el ile sıvazlama, pas (mesh), okunmuş su, bitki vs. manyetik şifacılığın yaygın uygulamaları içindedir.

Genellikle insan bedeninin ön kısmı artı, arka kısmı eksi, sağı artı, solu eksi durumdadır. Bu kutuplaşmaya uygun şekilde, insanın kendisinde bulunan manyetik etkiyi kullanarak, bazı yerleri uyarması, bazı yerleri teskin etmesi mümkündür.

Kimya mühendisi Dr. Robert N. Willer, fizikçiler ve şifacıardan oluşan bir ekiple birlikte, şifacıların enerjileri üzerinde denemeler yapmış ve başarılı olmuştur. Şifacı bayan Worrall'den, ellerini bakır tuzu eriyiği bulunan bir kabin çevresinde tutmasını istediler. Bayan Worrall'ın şifa

enerjisine maruz bırakılmayan eriyik dolu bir diğer kap ise, kıyas unsuru olarak kullanılıyordu. İki gün içinde her iki eriyik de kristalize olmuştu. Fakat şifa enerjilerini alan eriyiğin rengi, yeşim yeşilinden maviye dönüşürken, bu enerjiden yoksun kalan eriyiğin rengi yeşil kalmıştı. Dahası, tedavi edilen eriyikte, kıyas eriyiğine nazaran daha iri taneli bir kristal yapısı olmuştu.

Dr. Willer ve grubu şu sonuca varmışlardı: "Bu deneyler göstermiştir ki, bir şifacıdan neşrolan enerji ile bir miktardan neşrolan enerjinin su ve bakır tuzu eriyikleri üzerindeki etkileri birbirine benzemektedir. Bir şifacının ellerinden neşrolan enerjinin, suyun moleküler yapısında bir değişikliğe yol açtığına dair pozitif kanıtlar elde ettik. Elde ettiğimiz sonuçlar göstermektedir ki, şifacı, ya bu enerjiyi hastaya aktarmakta ya da hastanın bu enerjiyi çevresinden soğurabilmesi için gerekli olan şartları zihnen yaratmaktadır. Hastanın bedenindeki hücreler ve uzuvlar, artan bir canlılık ile normal fonksiyonlarına kavuşurlar ve şifa olgusu da gerçekleşmiş olur."

RUHSAL ŞIFACILIK

Buna, aynı zamanda "medyumsal şifacılık" da denir. Yani, bir şifacı medyomun vasıtasıyla meydana getirilen iyileşme ve tedavi şeklidir. Burada üç faktör rol oynar:

- 1 - Bizzat medyomun kendisindeki yetenekler. Yani, medyomda bulunan şifacılık yeteneği.

Şifacı Alman Bn. Sigrun Seutemann, daha önce hiç görmediği bir hastanın

aurasına bakarak, hastalığı teşhis edebilmektedir. Aurayı görebilen hassas bir kişi, bizim fizik gözlerle göremediğimiz birçok şeyi algılayabilir.

İngiliz şifacı Gordon Turner, bir şifacı ellerini hastasına değdirir değdirmez auralarının birbirine karıştığını, birleştğini söylemektedir.

Şifacı Bn. Helga Kramer, hastanın elini avucuna alır, konsantre olup, kısa bir müddet sonra, hastanın hem tezahür etmiş hem de henüz etmemiş olan tüm rahatsızlık ve hastalıklarını kendi bedeninde yavaşça duymaya başlar.

Alman şifacı Dr. Kurt Tramer şöyle söylemektedir: "Hastayı düşünüyör ve kendimi tamamen onun içindeymiş gibi hissetmeye çalışıyorum. Ağrısını, hastalıklarını hissediyorum. Hastalığın merkezini tespit ediyorum."

Ruhsal şifacı Tony Agpao

Filipinli şifacı Tony Agpao, söylediğine göre, ellerini hastanın bedeninin 2,5 - 3 santim yukarisından geçirdiğinde, hastalıklı alanı hissetmekte ve hastanın derdinin ne olduğunu bilmektedir.

Yine başka bir şifacı, Filipinli Juan Blance ise, hastalıklı uzvu görebilmektedir.

Edgar Cayce hastalığı teşhis için transa girerdi

Amerikalı kâhin ve şifacı Edgar Cayce, hastalığı tespit için transa girerdi. Trans altındayken çoğu uzaktan, çoğunlukla da başka kıtalardan mektupla başvurmuş olan hastalarının hastalıklarını tam bir doğrulukla teşhis ederdi. Hiç bir tıp eğitimi görmediği hâlde, trans altında birçok tıbbî terimler kullanırdı.

Radyestezi metoduyla şifacılık yapan medyomlara da rastlamaktayız. Şifacılar-dan Fransız Maurice Messegue bir pandül, Alman Josef Anger radyestezi çubuğu kullanmaktadırlar.

Şifacıların yeterince hassas olması hâlinde, bu tür araçlara gerek yoktur. Ama söz konusu etkiyi de artırdıkları görülmüş-tür.

2 - Çevrenin isteği, duaları ve liyakati.

Liyakati olmayan muhitte, hiç bir şey teşekkül etmez. Ancak, herkes lâyık olduğunu bulur. Vasıtaları liyakate göre teşekkül eder.

Ünlü şifacı Harry Edwards bir bayana şifa verirken

Şifacı Harry Edwards'ın dediği gibi, ruhsal şifa vetiresini harekete geçirmek için, bir maksada yöneltilmiş bir düşünce yayını lüzumludur. Ruhsal şifa kendiliğinden, otomatik olarak başlamaz.

Buna bir örnek verelim: Bir şifacının karısı çok ağır bir omurga arızasına uğramıştı. Ertesi gün vücudu alçıya konacaktı. O akşam hastanın kocası, çocukları ile bir seans yaptı. Şifacı transa girdi. Doğal olarak, çocuklar, rehber varlığa anneleri hakkında sorular sordular. En büyükleri, annelerini iyileştiremediği için şifacı varlığa gücenmişti. Varlığın, ilginç ve anlamlı cevabı şu olmuştu: "Bizden böyle bir şey

talep edilmedi." Bunun üzerine çocuk: "Peki, şimdi bunu sizden istiyorum." dedi. Rehber cevap verdi: "Deneyeceğiz." Geceleyin, anne bel kemiği üzerinde bir temas hissetti. Ve derdinden kurtulduğunu anladı. Ertesi sabah, uzmanlar hastayı alçıya koymak için geldikleri zaman, onu tamamen iyileşmiş, ayakta buldular.

3 - Görünmeyen varlık âleminde gelen şifa tesirleri.

Ruhsal şifacılık değişik bir özellik gösterir. Şifacı medyum, rehber ve hamî varlıkların etkisi altında kendisine gelen, kendi yetenekleriyle ilgisi olmayan, kendisine yabancı bir etki akımını hastaya aktarır.

Ruhsal şifacılık iki şekilde olmaktadır.

a - Yakın (temasla) şifacılık:

Şifacılar bu şifada kendilerini trans durumuna sokarak, şifacı-rehber varlıkların kendi bedenlerini kullanmalarına müsaade ederler. Bu şekilde rehber varlık hastalığın tabiatı hakkında bilgi verebilir. Şifacı kimse, rehber varlığı ile bu şekilde temasa geçtikten sonra, eli kendiliğinden, hastanın vücudunda dolaşmaya ve hastalığın bulunduğu kısma doğru hareket etmeye başlar.

(Devam Edecek)

KUZEY KIBRISLILARA DUYURU

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği her Cumartesi saat: 14.00-16.00 arası açıktır. Ruhsal konulardaki sorunlarınızı dernek üyeleri memnuniyetle yanıtlayacaktır.

Dernek Adresi:

Namık Kemal Meydanı

Kapalı Pazar karşısı Magosa

ÖLÜM SON DEĞİLDİR

Ruhi SARUHAN

"Rahmetli pek de iyi insandı. Tütün merakı, hele o nargile, onun sonu oldu. Doktor yasak ettiydi, dinlemedi... Ama o hayırsız oğlunu saymazsak, rahat, hem de uzun bir ömür sürdü. Tam yetmiş sekiz yıl... Dile kolay.

Torunundan çok yaşadı. O zavallı birkaç saatçik yaşamıştı. Aile kabristanındaki minicik mezar onundur. Aynı isimli dede torun birlikte olacaklar artık."

Buna benzer konuşmaları cenaze törenlerinde sık sık duyarız.

Ölüm! Ne kadar sıkıcı, iç karartan, işimize gelmeyen, gamlı, kasavetli, gözü yaşlı bir olay! Bizleri korkutan, kimimizin belli bir yaştan sonra başını secededen kaldırmayan, geceleri tir tir titreten, ne zaman geleceği belli olmayan, ama mutlaka gerçekleşeceği de bir gerçek olan kaçınılmaz başlangıç!

Yukarıdaki cümlelerin kaçınılmaz son, diye biteceğini bekliyordunuz değil mi? Hayır, sevgili okuyucu. Ölüm kaçınılmaz son değildir. Başlangıçtır. Korkunç mudur? Eh, bunun korkunçluğu kişiden kişiye değişir. Tıpkı doğum gibi.

Hiç doğar doğmaz gülen bebek gördünüz mü? Mutlaka ağlayacaktır. Yalnızca haz ve elemden oluşmuş bilinciyle, büyük bir bilinmezliğe doğmuştur. Annesinin onu her açıdan besleyen bünyesinden ayrılmış, ebe tarafından, ilk nefesini almasını kolaylaştırıcı tokadı yemiştir bir kez. O ağlamanın da kimler ağlasın?

Ölüm de böyledir. Onca yıl almışmış olduğu ortamı, eşi dostu, parayı pulu, sığacağı soğuşu, hepsinden önemlisi, bedenimizi bırakırız. Beynimizde depoladığımızı, ezberlediğimiz bilgilerimizi, süsümüzü püsümüzü, bırakırız. Bambaşka, yepyeni bir ortamda alırlız soluğumuzu. Soluk sözcüğü lâfın gelışı... Orada hiçbir bedensel yönümüz bulunamaz.

Dilerseniz önce, dünyada nasıl var olduğumuza birlikte bir göz atalım. Böylelikle hayata da, ölüme de bakışımız mutlaka daha geniş bir kapsam kazanacaktır. Çünkü kişi hayata nasıl bakarsa, ölüme de öyle bakar.

SEN KİMSİN?

Bizler birer ruh varlığıyız. Şuurumuzun bir bölümüyle, beden dediğimiz bu büyük

organizmayı hayatta tutuyoruz. Yani, belirli bir evrim düzeyine ulaşmış bir madde topluluğunu, konuşan, gülen, ağlayan, koşan, kısaca hayatî faaliyetlerde bulunan bir hâlde tutuyoruz.

Ruh dediğimiz varlığımız, dünyada bulunmuyor; bulunamaz da... Üstelik dünyamızın maddesine de doğrudan doğruya, yani aracısız herhangi bir etkide bulunamaz. Bedenin içinde, hiç değildir. Bunun için de, şuur sahası, perispiri dediğimiz uzantısı aracılığıyla bedenin asabi seyvasi de denilen elektriksel alanına, dolayısıyla da bedene etki eder, tepki alır. Bu etkiler son-daj tesiri denir. Bedenle o denli sıkı bir iliş-tişim içindedir ki, geliniz bu cümleyi söyle kuralım: Bedenle o denli sıkı bir iletişim içindeyiz ki, kendimizi beden zannederiz.

Bir arkadaşımıza soralım (daha da iyisi, kendimize...): Sen nesin? Cevap, yıllardır ezberlenmiş bir cümle olacaktır. Ben bir mühendisim! İyi ama kardeşim, mesleğini sormuyoruz. Sen nesin? Bir evli kadının, erkeğim... Bu kez de cinsiyetini cevap olarak belirtiyor! Bir işçiyim, memurum... Hırsızım, dürüst bir vatandaşım... Zenginim, fakirim... Terk edilmiş mutsuz biriyim. Keyfi yerinde biriyim... Ne demek yani, asil sen kim oluyorsun, filân!.. Boyuna böyle cevaplar, cevaplar.

Bedenimizle o kadar özdeşleşmiş ki, hatta sosyal ve ekonomik, duygusal ve heyecansal hâllerimizle çevremizde öyle kalın bir koza örmüşüz ki, bir türlü merak etmemişiz, ne olduğumuz sorusu zihnimizde oluşmamış.

Bir bakıma, bu hâlimizden ötürü mazuruz. Çünkü yukarıda geçen ruh-beden ilişkisi öyle sıkı ki, bir üçüncü prensip oluşmuş. Kolay kolay kırılır bir kabuk değil.

Dolayısıyla, bu durumumuzdan haberdar olana değin, mazeretimiz geçerli bir mazerettir!

Bedenimizle ilişkimizi, kabaca, şimdilerde pek revaçta olan uzaktan kumandalı oyuncaklara benzetebiliriz. Ruh olarak bedenimizin içinde değildir. Bunu belirtmiştik. Öldükten sonra da bazıların zannettiği gibi bedenin içinden çıkıp bir yerlere gitmiyoruz. Ya ne oluyor? Çok basit: Kumanda aygıtını başka bir titreşim boyutuna yöneltiyoruz. Orada da bedenliyiz artık. Bu ortama ahiret ya da spatyom deniyor. Bu defaki bedenimiz, o ortamın maddesinden. Dünyaya göre pek pek ince, seyyal, lâtif, akışkan bir

beden bu. Tekrar doğana kadar, bu bedenle var olmakta devam ediyoruz.

NEDEN DOĞUYORUZ?

Yazımızın başlangıcında yetmiş sekiz yıl yaşamış ve doğduğu gün ölmüş torununun yanına gömülecek bir mevta vardı hanı... Peki, neden o bunca yıl yaşadı da öbür adaşı yalnızca bir gün yaşadı? Neden hemen bedenini terk etti? İşte bu soru, bize doğuş nede-nimizi aratacak.

Evrimleşmek için doğarız. Vazife görmek için doğarız.

Evrimleşmek demek, bilginin tatbi-katlarını yapı yapı o bilgiyi içimize sindir-mek, kendimize mal etmek demektir. Kuş-kusuz burada kastedilen bilgi, ansiklopedi-lerde kolaylıkla bulunabilecek bilgiler an-lamında değildir. Yaşanılan şuur hâlleri an-lamındadır. Basit bir örnekle açıklamaya çalışalım: Hiç elini kibritle yakmamış biri, o acının veya yakın bir benzerinin getirdiği şuur hâlini deneyimlememiş biri, isterse dermatolog olsun, karşısındaki elini yakmış bir hemcinsinin acısını derinden hissedebil-ir mi? Şayet böyle bir şuur hâli yaşamışsa, şuurunda böyle bir maket varsa, âdeta o da aynı hâli yaşar. Veya çok duyarlı bir göz-lemciye yine yaşamış olduğu çeşitli hâl-lerin, içinde bırakmış olduğu izlerle o hâlin arasında çağrışım kurar. Ya da o hâlin bilgi-si ona hazır paket hâlinde verilir, ki bu üç-üncü bilgi alış yöntemi konumuz dışıdır. Yalnızca değinilerek geçilmektedir.

Vazife görmeye gelince; her varlık bu-lunmuş olduğu ortamda ne yapıyor olursa olsun, mutlaka bu durumunun içindedir. Et-ki tepki prensibinin kapsamı içinde mutla-ka vazife hâlidir. İster mikroskopta, tele-skopta, ister çıplak gözle nereye ve neye baksak bunu kolaylıkla görürüz. Her var olan şeyin bir işlevi vardır.

Varlık, yaşamı için spatyomda ana hatlarıyla belirlemiş olduğu yaşam maketi-ni gerçekleştirir. Uygulamadaki tercihleri-nin yönü doğrultusunda etki tepki prensibi içinde uygulamalarını ve dolayısıyla vazife-lerini sürdürür... Ve sonra bağlasalar da dur-maz bu yeryüzünde; spatyom ortamına ge-çer.

Ruhçulukta bedene bağlanmaya en-karnasyon, bunun tersine de dezenkarnas-yon denilegelmiştir. Bizler de yüzyıllardır bu olaydan korkmuşuz ve korkutulmuşuz. Adına ölüm denmiştir. "Yok olacak mıyız?" sorusu içimizi kurt gibi kemirmiş durmuş; cennet ve cehennem sembolleri süslenerek, abartılarak işlenmiş; bilgisizliğimiz kar-şısında iki seçeneğe enjekte edilmiş: Bir ta-rafta yok olmak, diğer tarafta cehennem. Yok olmak söz konusu değildir. Ünlü uzay araştırmacısı Wernher Von Braun şöyle der: "Bilim hiçbir şeyin iz bırakmadan kaybol-mayacağını tespit etmiştir. Doğada hiçbir şey yok olmaz, ancak değişiklik gösterebilir. Bütün bunlar var olan ruhumuzun, ölümden

sonra da var olacağı hakkındaki inanışımı kuvvetlendirmektedir."

Cennet ve cehennem kavramları da in-sanları iyiliğe heveslendirmek için veril-miştir, tabii ilkel insanlara. Çünkü günü-müzün insanı, cehenneme gitmemek için kötülükten kaçınmak, cennete gidebilmek için iyiliğe meyletmek ihtiyacında değildir. Hakikatte cennet de, cehennem de insan-ların ister burada, ister spatyomda yaşadık-ları durumlara göre şekillenen birer şuur hâ-lidir yalnızca...

RUH İÇİN ÖLÜM YOKTUR

Ölüm yoktur. Sürekli doğumlar vardır. Dünyada doğmak, spatyomda doğmak, yine dünyada doğmak...

Varlık, dünyada dar bir şuur alanı i-çindedir. Spatyom hayatını hatırlamaz. Çünkü bu dünyada sürekli sınanır. Yaşam maketi konusunda etki tepki prensibinden söz edilmişti. Bu prensip uyarınca varlık, fi-illerinin sonuçlarıyla karşılaşmak duru-mundadır. Nasıl ki soruları önceden bilen bir öğrencinin sınavı anlamsız olacaksa, unutma süreci de bu dünyadaki yaşam için gereklidir.

Belki de ilk başta sözü edilen, doğduğu gün ölmüş olan varlık, bir ayaş olan ba-basını biraz olsun eve bağlamak, onun kö-relmiş olan hislerini hareket geçirmek için hemen ölmek üzere doğan bir varlıktı. Gö-revini yaptı, yoluna devam edip gitti. Ba-basına bıraktığı keder, bu babanın hayatı ü-zerinde esaslı ve köklü değişiklikler yaptı. Bu örnek de baba açısından unutma süre-cinin gerekliliğini gösteriyor. Tıpkı sınav örneğinde olduğu gibi.

Medyomlar aracılığıyla spatyom var-lıklarıyla ilişki kurulabilmektedir. Onlar, buldukları mekânda oranın bedeniyile be-denlidirler. Bu bağlantının nasıl olduğu ayrı bir yazı konusudur. Bağlantı esnasında he-nüz ölmüş, öldüğünün farkına varamamış, bilgisiz, bilgili, çok çeşitli varlıklar kar-şımıza çıkar. Bunlar hakkında Ruh ve Madde Yayınları arasında pek çok örnekler vardır. İlk akla gelenler; Dr. Bedri Ruhsel-man'ın "Ruhlar Arasında", Dr. Helen Wam-bach'ın "Geçmiş Yeni Deneyimler", E. Kub-ler-Ross'un "Büyümenin Son Aşaması Ölüm" ve A. Pauchard'ın öte âlemden yakınlarına vermiş olduğu tebliğleri içeren ve oradaki şuur hâllerinin aktarıldığı "Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları" ve "Sevinç ve Güzellikler Âlemi" adlı kitaplar... Siz bunları bir oku-yun, pek çok kitap sırada. Örnekler çok. Bil-gi sınırsız. Doymayacaksınız.

Ölüm bir son değildir. Mütemediyen doğacaktır.

Yazımızı Halil Cibran'ın Nebi adlı ki-tabının son paragrafıyla noktalayalım. Bu-rada, ölmekte olan bilgili bir varlığın son sözleri yer alıyor: "Biraz sonra, rüzgâr üzerinde bir lahzacık dinleneceğim, sonra başka bir kadın, bana gebe kalacak!"

ATLANTİS

BİLMECESİ

Jean - Louis DEGAUDENZI
Çev: Yavuz KESKİN

(Geçen Sayıdan Devam)

HER ne olursa olsun, Eflâtun tarafından anlatılmakta olan bu batık anakara öyküsü bir sürü polemige yol açmaya devam etmektedir. Atlantis ile şöyle veya böyle ilgilenmiş ve ilgilenmekte olan yazarların haddi hesabı belli değildir. M.Ö. 9 000'lerde jeolojik anlamda bir tufanın cereyan ettiği muhakkaktır. Atlantik okyanusunun, üzerinde batık anakaranın muhtemelen yer almakta olduğu taban bölümü, insana, orada bir zamanlar böyle bir kara parçasının pekâlâ bulunmuş olabileceğini düşündürmektedir. Atlantis'in son kalıntıları mesabesindeki Kanarya ve Azor adalarına ilişkin olarak dikkate değer çalışmalar yapmış olan Paul Le Cour'dan daha önce söz ettik. Bir diğer ünlü bilgin de, 1803'de Bory de Saint-Vincent tarafından yürütülmüş ilginç araştırmaları nakleden Rahip Moreux'dür. Bu jeolog, çağına özgü araçların imkân verdiği ölçüde, Eflâtun'un öyküsünün doğruluğunu ispatlamış bir jeologdur. En azından, böyle bir adanın bir zamanlar mevcut olduğunu ve daha sonra sulara gömülüp kaybolduğunu doğrulamıştır.

Bugün, onun kanaatini paylaşmakla kalmayıp işi daha da ötelere götürerek kimseler yok değildir. Ama şu da bir gerçektir ki, kayıtsız şartsız olarak ve konuyu enine boyuna inceleme tennezzülünde bulunmadan Atlantis'in mitten başka bir şey olmadığını ilân etmeye kalkışanlar mevcut olduğu gibi, bu kayıp anakaraya beşeriyetin Altın Çağı'na özgü her türlü ayırıcı nitelikleri yakıştıranlar da mevcuttur. Her iki tür iddia sahipleri de bizi ilgilendirmemektedir.

Amerikalılar ve Ruslar, olay yerine, batık adanın izlerini gün ışığına çıkarsınlar diye bilim adamlarından kurulu birçok heyet yollamışlardır. Bu bilim adamları, dönüşlerinde, bundan 11 000 yıl önce, yani Eflâtun'un sözünü ettiği çağda boyutları çok büyük bir toprak parçasının, hatta bir anakaranın okyanusa pekâlâ gömülmüş olabileceğini dile getirmişlerdir.

Bir ara, ciddi yayın organlarından biri, bir Rus gemisinin okyanusun dibinde mabet veya tahkim edilmiş kent kalıntılarının mevcudiyetini ortaya çıkardığından bile söz etmişti. Ne yazık ki, sonar vasıtasıyla alınmış bilgilerin yorumu konusunda henüz başka bir ayrıntıya ulaşılmış değildir. Ama haber yine da yalanlanamamıştır. Ruslar bu alanda çok çalışma yapmışlardır. Hatta Moskova Üniversitesinde bir atlantoloji kürsüsü bile mevcuttur. Şundan emin olabilirsiniz ki, araştırma gemisi tarafından çıkarılmış olan öğeler çok ciddi tahlillere tâbi tutulmuşlardır. Bu tahliller belki de çok eski bir uygarlığın mevcudiyetini gözler önüne seyrektir...yani Eflâtun'un Atlantis'ini!

TUFANDAN KURTULANLAR OLDU MU?

Böyle bir uygarlık yeryüzünde muhtemelen boy göstermiştir. Ama bu uygarlığa mensup bulunan varlıklar tufandan canlarını kurtarıp bir yerlere göç etmişler midir acaba? Bu şiddetteki bir depremin şüphesiz bazı ön işaretleri vardır ve Atlantisli-

ler seviyesinde zekâya sahip varlıklar bu işaretleri pekâlâ anlayıp değerlendirmiş olmalıdırlar. Şu hâlde bazıları atik davranıp adayı olaydan önce terk etmişlerdir. Kısacası bu varlıkların izlerine kayıp adanın doğusunda olduğu kadar batısında da rastlanması gerekirdi.

Ve bu duruma gerçekten de rastlanmıştır. Atlantis'in her iki tarafında yer alan ve birbirlerine hayret edilecek derecede benzeyen izahı imkânsız izlerle yüz yüze geldiklerinde, araştırmacılar derhal, bu izler, çok eskilere ait olan ve diğerlerine kıyasla çok farklı bir görünüm arz eden uygarlıklara özgü ortak bir kökenden kaynaklanmış bulunan izlerdir, şeklinde bir varsayım oluşturmuşlardır.

Atlantis kökenli oluşa ilişkin ilk saptama şudur: Eski Mısır'a ve Kolomb öncesi Amerika'ya ait kültürler ile diğer benzer kültürler, mantikî izahı pek zor denilecek bir anlamda olacak şekilde birden ortaya çıkmışlardır. Bu kültürler, uygarlığa doğru tedricî şekilde ilerlemiş bir barbarlık periyodu sergilememişlerdir. Bu kültürlerin bir çırpıda zuhurlarına yol açmış olan emsali görülmedik bir tesir varsayımı oluşturmadığı sürece, tarih, bu şekildeki anı sıçrayışları nasıl kabul edebilecektir acaba? Ve yegâne muhtemel tesir de , büyük tufan sonrasında Batıya olduğu kadar Doğu'ya da sıçramış olan Atlantis uygarlığının tesiridir. Bu husus, aynı zamanda, yukarıda sözünü etmiş bulunduğumuz kültür benzerliklerini de açıklamaktadır. Son derece şaşırtıcı nitelik gösteren bu ben-

zerlikler her alanda saptanmaktadır. Bu benzerliklere, hiyeroglifik yazı ile sembollerde olduğu kadar meçhul bir anakaradan gelmiş uygarlaştırıcı kahramanlara (Osiris ve diğerleri) ilişkin mitlerde ve hatta lisanlarda bile rastlanmaktadır.

Bazı Mısır hiyeroglifleri ile Meksika'da ele geçmiş başka hiyeroglifler arasında şaşılacak derecede benzerliklerin bulunduğu saptanmıştır. Atlantik çevresinde yer alan her alanda, hepsi de birbirlerine benzeyen bir sürü acayip petroglif (taşa derinlemesine kazınmış desenler) ile yüz yüze gelinmiştir. Afrika'da gün ışığına çıkarılmış olanlarının tıpatıp aynalarına Brezilya ormanlarında da rastlanmıştır. Brezilyalı bir bilim adamı olan Gustave Barroso, "**Aquem da Atlantida**" adlı eserinde, birbirlerinden çok farklı ve çok uzak olan ülkelerde (Amazon'da, Afrika'da, İspanya'da ve ABD'nde) eline geçirdiği bu taşta kazınmış desenlerin kopyalarını yayınlamıştır. Şurası hayret uyandırıcıdır ki, bu desenler, büyük tufandan kurtulmuş olan Atlantisiilerin ayak bastığı her yerde bulunmaktadır. Bunların çoğu da üç dişli yabaly temsil etmektedirler. Bu amblem, Atlantis uygarlığının kurucusu olan Poseidon'un simgesi değil de nedir?

Kanaatimizce pratik bakımdan çürütülemez nitelik arz eder yapıda delil değeri taşıyan bir hususu inceleyip irdelemek istiyoruz. Fransız bilim adamı Le Plongeon, eski imparatorluk devrindeki Mayaların, önceleri fonetik esaslı bir alfabe kullandıklarını, ama daha sonra on üç harfi (işaret, desen) Mısırlılarınkine tıpatıp uyan hiyeroglifik bir al-

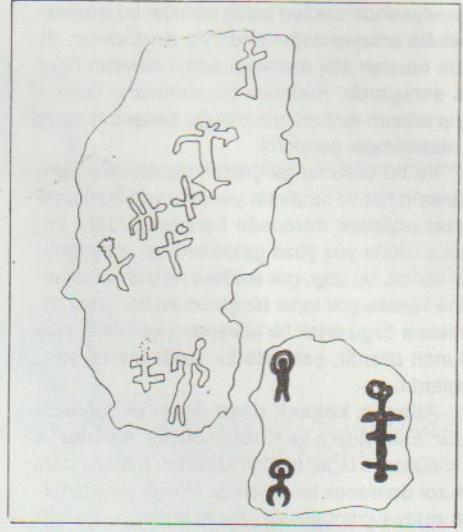
Tenerif adasının volkanik görünümü

Kanarya Adaları Yerlisi

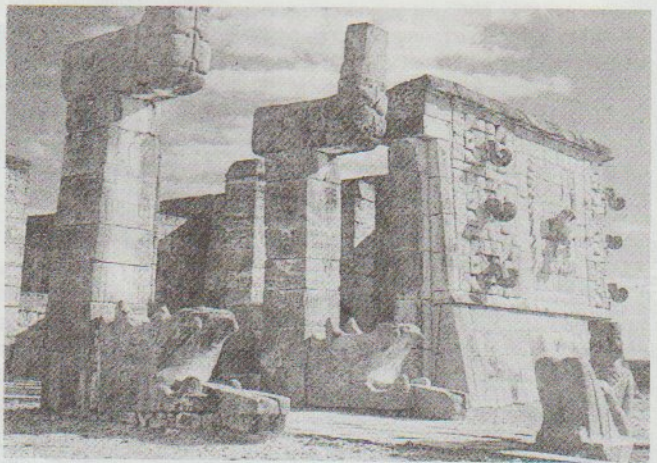
fabeyi benimsediklerini ifade etmektedir. Bu harflere, biraz değişik bir görünüm altında, yukarıda sözünü etmiş olduğumuz petroglifler arasında olduğu gibi Kuzey Avrupa halklarının ilk yazılarına ait harfler arasında da rastlanmaktadır. Mukayeseli bir inceleme, Le Plongeon tarafından ortaya konmuş olan tezin bir fantezi olamayacağını gösterdiğine göre (bu zatin derin anlayışı dikkate alınacak olursa bunun tersini düşünmek imkânsız bir şey olur şüphesiz), Atlantik çevresinde filizlenmiş ilk kùltürlere ait tüm yazı sistemlerine analık etmiş

Kanarya adalarındaki duvar resimleri

olan bir orijinal (köken nitelikli) uygarlığın mevcudiyetini de kabul etmek zorundayız. Bu uygarlık da olsa olsa Atlantis uygarlığı olabilir.

Şimdi de biraz efsanelere ve mitlere, özellikle de büyük uygarlaştırıcılarla ilgili metinlere göz gezdirelim. Osiris'in öyküsünden yukarıda söz ettik. Bütün büyük reformcular Kolomb öncesi Amerika'ya hep doğudan, meçhul bir anakaradan, su-lara gömüldüğünden söz edilen bir anakaradan gelmişlerdir! Gelin de kafanız allak bullak olmasın. Peru'nun Manko-Kapak'ı, Virakoşa'sı ve Paşaka-

Bugün, Yukatan'da olduğu gibi, Mexico yakınlarında da Atlantis tasvirlerine rastlanmaktadır.

**Kolomb öncesine ait olan bu maske
herhalde bir Atlantis tanrısının
maskesiydi.**

mak'; Kolombiya'nın Boşika'sı ve Tupi'lerin Tupan'ı; Kuetzal-Koatl; ve Brezilya ile Paraguay'ın Zum'u gibi kahramanlar veya başka deyişle tanrılar, deniz veya hava yoluyla hep Doğu Atlantik'ten gelmişlerdir. Bunlar, uzun sakallı ve beyaz derili varlıklardır. Ve de bunların bazıları, örneğin Kuetzal-Koatl, bir deniz tanrısı Kültünü, yani Poseidon Kültünü geliştirmişlerdir.

İşî biraz daha öteye götürelim. **Kodeks Toltek Tira** (Göçler Kitabı), doğunun çok uzaklarındaki bir ülkeden gelip Pasifik sahillerine ayak basmış olan sekiz oymaktan söz etmektedir ve bu ülke de **Aztlan** adıyla anılmaktadır. Atlantis adı, Atlantik'in her iki yanında da tanınmaktaydı. Dev Atlas'a ilişkin acayip efsaneleri bir hatırlayın. Bu dev, evreni bütünüyle omuzlarında taşımaktadır ve bu hâliyle bize, bir tür şairane abartma gibi, Atlantis oğullarının uygarlaştırıcı ve spirüel gücünün sem-

bolü gibi görünmektedir. Kolombiya'da Şibka'lara inisiyâtörük yapmış olan Tanrı Boşika da, bazı kabbartmalarda yine, evreni omuzları üzerinde taşıyan bir dev görünümüyle tasvir edilmektedir.

Bir başka ilginç çakışma da şudur: Venezuela'nın bakir ormanlarında bugün, ciltleri beyaz olan bir Hintli oymağından arta kalmış insanlara hâlâ daha rastlanabilmektedir. Bunlar, Apüre ile Orenok arasındaki Atlan adlı bir köyde yaşayan Parya'lardır. Bugün tamamen yok olup gitmiş bulunan bu oymak, kökeni mesabesindeki anavatanını yok etmiş olan bir felâket geleneğini hâlâ daha muhafaza etmektedir. Bu insanların anavatanı, üzerinde müreffeh ve üstün bir ırkın yaşamış olduğu büyük bir okyanus adasıydı; bu ırka mensup insanların bir bölümü, tufandan canlarını kurtarıp Amerika sahillerine ulaşabilmişlerdi.

Benzerlik ve uygunluk arz eden olguları aktarmakla yetinip konuyu kapayacak değiliz elbette. Özel araştırmacılar, bu benzerliklerin kaynağını titizlikle araştırarak ve yanıtıcı unsurları saf dışı ederek yığınla eser vücuda getirmişlerdir. Okuyucumuza, bu eserleri incelemelerini öneririz. Bütün bu belgelerden şu sonuç çıkmaktadır: Atlantis bir mit değildir. Bu masalsi ada, Avrupa, Afrika ve Amerika arasında bir yerde mevcudiyetini sürdürmüştür. Konumu konusunda şüphesiz hâlâ tartışılmaktadır, ama belli bir çağda böyle bir adanın mevcudiyetini sürdürmüş olduğu gerçeğini inkâr etmek imkânsızdır.

Bu bakımdan yapılması gereken şey, mevcudiyetlerini muhtemelen hâlâ sürdürmekte olan ve üniversitelere konunun elle tutulur delillerini sunacak nitelik arz eden izleri bulmak umuduyla Atlantik tabanında araştırmalar yapmaya devam etmektir. Şüphesiz bu deliller ha deyince ele geçirilecek şeyler değildir. Gerçeği sonunda kabullenmeyi bilmiş olan münferit ve cüretkâr araştırmacılar az alaya alınmamışlardır.

İNŞAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN DUYURU

İ
D
A
D

Geleneksel ve çağdaş bilimin açıklamalarıyla anlaşılamayan duyulardışı yeteneklerimizin ve bunların kökeniyle, insanın gerçek doğası hakkındaki anlayışımızın yükseltilmesi amacıyla kurulmuş; bilimsel, felsefi ve ahlâkî bir dernektir.

Gerek Derneğimiz'i daha yakından tanımak; gerekse kuruluş amacımız çerçevesinde ilgilendiğiniz konularda aydınlanmak isterseniz, aşağıda yazılı adreste, her gün 17:00-19:00 arası sizleri bekliyoruz.

Tel: 249 10 01, 252 61 25, 243 18 14

Adresimiz: İDAD, İstiklâl Cad. Ahududu Sk. No:25 Kat:2 Beyoğlu/İSTANBUL

Konferanslarımız, Kadıköy Kültür ve Sanat Merkezi'nde devam edecektir. Ancak, Ruh ve Madde Dergisi yayına hazırlanırken konusu ve tarihi kesinleşmediğinden, sizlere duyuramadık. Fakat telefonla öğrenebilirsiniz.

KABUKLAR VE EŞKOŞMALAR

Selman Gerçeksever

GENEL olarak, insanın eşkoştığı, kendisiyle özdeşleştiği her şey bugün onun putu durumundadır. İnsanın ise görevi, söz konusu eşkoşmaları ortadan kaldırmaktır. İşte bunun yeni terminolojideki adı "kabuklardan arınmak"tır, "kabukları insanın kendisinden (tamamen atama bile) yapabildiği kadar uzaklaştırması"dır.

KABUKLAR RUHSAL GEÇİRGENLİĞİ ENGELLER

Kabuklardan kurtulma nasihatle olacak şey değildir. Bizzat ve fiilî bir uygulamayla başarılacak bir eprövdür. Özellikle içinde bulunduğumuz devre sonunda insandan beklenen, bir an önce yapması gereken de budur: Eşkoşmalarla oluşan "kabuklaşmalardan" kısa zamanda kurtulmak. Devre sonunun "ayıklayıcı ve uyandırıcı" tesirlerine daha çok açık hâle gelmek... Bu şekilde dirençleri gidermek, beraklaşmak, daha çok geçirgen hâle gelmek... O hâlde,

insanın kendisinin ruhsal âlemlerle fizik âlem arasında bir aracı olduğunu unutarak, eşyaya aşırı derecede bağlanması, onunla özdeşleşmesi ve bu şekilde kabuklaşmalara (kozasının gitgide kalınlaşmasına) neden olması, onun hızını azaltıcı olumsuz bir gelişim olmaktadır.

Eşkoşmalar (özdeşleşmeler) nefisten (yani bedenlenmiş olmakla ilgili olan ham tarafımızdan) dolaydır.

EŞKOŞMALAR TEKÂMÜLE ENGELDİR

Nefsin eğitilmemiş olmasından dolayı sahibi olduğumuz eşkoşmalar nedeniyle "kabuklaşmalar" ruhsal tekâmülde ayak bağıdır. Dünyasal değerlerle eşkoşmadan (yani dünyasal değerlerin kabuk hâline gelmesine izin vermeden) yaşamak, bizi kurtuluşa götürecektir bir yaşamdır. Hizmet hissiyatına bürünmemizi ve kendi şahsî hedefimizi hizmetin hedefiyle çakıştırmamızı kolaylaştıracak bir yaşamdır. Tatmin olmayan maddesel hazlardan bizi kurtaracak, ayrıntılar içinde

boğulup gitmemizi önleyecek bir yaşamdır.

Dar şuurlu ya da şuurunun aydınlanma derecesine göre insan, zaman ve mekânla bile özdeşleşir. Dolayısıyla zaman ve mekânla ilgili kabuklar içine de girebilir. İster ki 1000 ya da 1400 yıl önceki şartları 1992'de de yaşasın. Aslında, mantıken ve pratik olarak da bu olacak şey değildir. O yıllardaki zamanla, şimdiki zaman aynı değil ki... Her zaman ve mekânın kendine özgü bir havası vardır. Ona uymazsak, yaz ortasında kazaklar, ceketler, paltolar, ayaklarımızda botlarla dolaşmaya kalkarız. Bu kat kat kabuklar içinde buram buram terleriz. Yine de, alışmış olmaktan dolayı onları kolay kolay çıkarıp atamayız.

İNANÇ KABUKLARI

Başka bir "kabuk" türümüz de toplumun gelenek ve görenekleriyle, dinsel ya da dinle ilgili olmayan inançlarımızdan oluşan "kabuk" türlerimizdir. Daha çocukluk yıllarımızda, yanlış eğitimle de etkisiyle toplumsal kurumlarla ilgili "kabuklar"a bürünürüz. Bunlar, yatay etkiler tarzında gelip, çeperler-

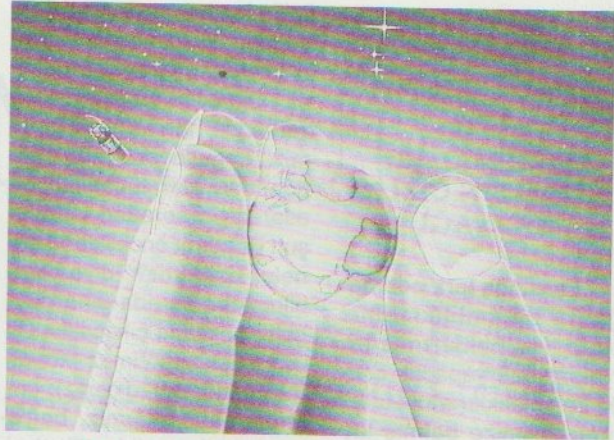
de kümeleşen kalınlaşmalardır. İnançlar, aslında insanı "yeni olana", "realite atlatacak olana" karşı engelleyen en tehlikeli, insan istese de en zor kurtulacağı kabuk türlerinden biridir. İnanç realitesinde olan insanın güvenilirliliğine ihtiyatla yaklaşmak gerekir. Çünkü; inanç, yerine konulmamış, otutulmamış bilgidir. Anlaşılmamış bilgidir. Bu nedenle anlamak, inançtan daha önemlidir. Anlamak için araştırmak, analiz ve sentez etmek gerekir. Böylece inanç ortadan kalkar, bilgi kalır. Yoksa inanç konusu olan şeyler, kolaylıkla dogmalar hâline gelir ki bunlar insan için en tehlikeli dogma kabuklardır. Halbuki insan için ideal olan "dogmasızlık"tır.

Bu nedenle, inanç azaldıkça anlayış artar. İçinde bulunduğumuz son devre tekâmülün inançla değil, anlamakla oluşacaktır.

Zihinsel dogmalara bulanmış insan, başkalarını da kendine benzetmeye çalışır, kendi gibi düşünmeyi kendinden saymaz. Gerçeği, noksan anlayışına göre saptırır. Kabuksuzluk, dogmasızlıktır.

KABUKLARDAN NASIL KURTULURUZ?

Bunun için, her bakımdan sadeleşmek gerekir. Bu konu üzerinde binlerce yıldan beri durulmuştur. İnsanlar, dış görünüş ve kabukla-

Kabuklarından kurtulan Dünya'yı yener.

ra karşı uyarılmış, dikkatler içe, içte olana ve öze çekilmiştir.

* *"En büyük erdem, tutkuların arınmasıdır." — Zenon / Sokrat.*

* *"Dışını bezeyip süsleme. Dış mamurluğu iç haraplığından gelir." — Sufi vecizesi.*

* *"Yeryüzünde kendini âbad(*) eden gökyüzünde berhad olur." — Sufi vecizesi*

* *"Neden hep çanağın dışını parlatmaktasınız? Dışı yaratan içi de yaratmadı mı?" — İsa*

çatlatmak çabasından başka bir şey değildir. Geleceğe uyumumuz da buna bağlıdır. Geleceğe uyum, sadeleşmeyle olacaktır. Söz konusu uyum da, büyük ölçüde etkilere karşı, hızlanmış olan zamana karşı, kıyam ettirici dikey ve yatay etkilerin gerilimine karşı gerekli **esnekliğin** gösterilmesiyle olacaktır. Bunca uyarı ve öğretilere rağmen kendisini kabuklardan kurtaramamış, birçok safradan arındıramamış bir insan, söz konusu esnekliği nasıl gösterecektir?

Bu nedenle sadeleşme çabası içinde şuursal gelişime engel olan fazlalıkları **terk etmek** (ki bunların hemen hemen hepsi "**ka-buk**" simgesi altında toplanabilir) aydınlanma için hayatî önemi haiz hususlardan birisidir. Çünkü beşerî parazitlerin, gereksiz düşünce, tasarım ve yapay ihtiyaçların terk edilerek, söz

SADELEŞME GAYRETİ...

Bunca uyarıya rağmen dünya beşerî olarak beceremediğimiz işlerden biri de sadeleşmektir. Konumuzla doğrudan ilgisi olan sadeleşmek ve bunda azmetmek; kabuk inceltmek ve

(*) *İyileştiren, zenginleştiren, güzelleştiren.*

konusu sadeleşmeye gidilmesi, başka bir ifadeyle, "kürenin merkezine" yönelmektir.

EŞKOŞMALAR: İSTIRABIN GİZLİ KAYNAĞI

Esasında terk edemediğimiz bağımlılıklarımız ıstırap kaynaklarımızdır. Bir benzetme yapacak olursak; bağımlılıklarımız / tutkularımız, elimize batmış kıymık gibidir. Parmağınızla bir iş yapacağımız zaman canınızı acıtır. Yani hareketinizi olumsuz yönde etkiler. Bu kıymıkla (bu örnekteki "kıymık"la) özdeşleşmiş insan, elbeteki onun çıkarılmasından ıstırap duyacaktır. Aslında kıymığın çıkarılması insan için bir rahmettir.

Eşyanın ve dünya ile

ilgili olan her şeyin geçici olduğunu bildiğimiz hâlde, bazı şeyleri tutku hâline getiririz. Oysa bu tutkular, kısa zamanda hareket kabiliyetimizi engelleyen kabuklara dönüşür. Her tutku ise bir esarettir. Esarettten kurtuluşun ilk adımı öncelikle "Beni neler bağlıyor?" diye sormaktır. Burada yine duygular ön plâna çıkacaktır.

Eşkoştduğumuz (kendimizi özdeşleştirdiğimiz), onlarsız olamadığımız, bağlanıp kaldığımız (idantifiye) olduğumuz her şey, üzerimizde bir "kabuk" oluşturmaktadır.

KABUKSUZ OLAMAYIZ

Bir bedenli olarak kabuksuzluktan söz edemeyiz. Ama en aza indirmek, in-

celtmek, kendimizden biraz uzaklaştırmak mümkün olabilir. Yani ihtiyaç ve arzularımızla, tutku ve bağımlılıklarımızı, özdeşleşmelerimizi azaltabiliriz. Bir şeyi azaltmak için önce onu tanımak ve kontrol altına almaya çalışmak gerekir. Birinci adım insanın kabuklarını fark etmesidir. Bundan sonra atılacak ikinci adım "kendini tanıma çalışmaları" çerçevesinde ne gerekiyorsa onu yerine getirmek olacaktır ki, bu da nefsi, düşünceleri, duyguları ve alışkanlıkları kontrol altına almaya çalışmaktır.

Aslında doğumdan ölüme kadar yaşanan hiçbir olay, nefis denetlemesi / kabuksuzlaşma operasyonu dışında kalamaz. Ama otomatizma içinde, kendinden habersiz yaşayan beşer bunu böyle değerlendiremez.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

16 OCAK Sevginin Bütünlüğü Sevim YUMRU-Zühal ÇEVİK
30 OCAK Olayların İnsan Gelişimindeki Rolü Azime YUMRU-İlkay ATILLA

Saat: 14.00-16.00

Yer: ADRAD, Kurtuluş Mh. 304. Sk. Alınlar Sitesi B Blok Kat:1 No:1 ADANA Tel:(71) 54 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Sevginin en asil ve en müspet ifadesi bilerek insanlara hizmet etmektir. Fedakârlık bunun mayasıdır. Tolerans, bunun tadı tuzudur.

SADIKLAR PLÂNI

İNSANOĞLUNUN YANLIŞ ALGILAYIŞLARI

Ergün ARIKDAL

İLÂHÎ ışığın son uç noktasını oluşturan insan denen varlığın en büyük ve aynı zamanda en zor görevi bu ışığı kendi öz rengine sadık bir şekilde dünyaya yansıtmaktır. Bu ise onun kaba, her türlü dikey ve yatay tevirlerin yoğun olduğu bir ortamdaki nakledeş kapasitesini belli eder. Mantal temizliğin ve içtenliğinin saydamlığı varlığın uzantı olarak en iyi şekilde görev yapmasını sağlar.

Beyaz bir ışığın önüne kırmızı bir cam koyduğumuzda, o camın önünde duranlar için o ışık beyaz değil kırmızıdır. Aynı şekilde sarı bir camdan da sarı ışık yansımaktadır. Ancak o camın gerisini bilebilenler, sezebilenler için o ışık ne sarı ne de kırmızıdır. Bu durum, dünyamızın bir yanılığın dünyası oluşunun doğal bir niteliğidir ve evrende seçkin

ama çok büyük zorluklarla dolu bir gelişim okulu oluşu da bundandır.

Beş duyumuzla yaptığımız algılamalarımız bizleri her zaman yanılgıya sürükleyecektir. Temasta bulunduğumuz insanların ve olayların bize ilk yansıyan görüntüleri hiç de bizim algıladığımız gibi değildir. Bu yüzden dış görünüşlerine ve belli başlı davranışlarına bakarak onlar hakkında önyargılarımızı ve etiketlerimizi oluştururuz. Diğer yandan bu olayların ya da insanların arka plânlarına, iç dünyalarına ulaşmayı başardığımız zaman ise utandığımız da çok olmuştur.

VARLIK VARLIĞIN AYNASIDIR

Oluşmakta olan yeni dünyada artık ne eleştiri ne de hoşgörü söz konusu olacaktır. Çünkü ortada ne eleştirilecek ne de hoşgörülecek bir varlık vardır. Varlıklar ilkeleri tezahür ettirmekten başka bir

şey yapamazlar. Bizler kimiz ki bir varlığı eleştirecek ya da hoşgörececek gücü kendimizde buluyoruz? Eleştirdiğimiz kişi bizden ayrı bir şey mi? Hoş gördüğümüz belki de küçümsediğimiz insanın bizden farkı mı var? O kim, ben kim? Ben, sen, o diye bir şey mi var? Gerçeklik bu değildir. Aramızdaki hava boşluklarına, bedenlerimizin farklı yapıda oluşlarına, değişik koşullarda yaşayışlarımıza, ayrı tecrübeler geçirdiğimize bakarak ayrılık yaratmak, yeni topraklarda bizi kesin olarak zora sokacaktır. Aramızda bizi birbirimize bağlayan bir güç olmasaydı birbirimizi ne görür, ne duyar, ne sever ne de nefret ederdik, yani hiçbir zaman bir bağlantı hâlinde olmazdık.

Toplumsal icaplara göre tasvir ettiğimiz rezilce bir davranışı sergileyen bir kişinin bu davranışı, varlıkların bilgisi dışında olan bir şey midir? Çok hayranlık uyandırıcı insanî davranışlarda bulunan

bir kişiye gösterdiğimiz saygınlık yapaylık ve sahtekârlık değil midir? O sadece herkeste olan bir bilgiyi yansıtmayı üzerine vazife almış bir varlıktan başka bir şey değil midir? Herkes, her varlık, bilgisinin kendi zaman ve mekânının yorumunu yapıyor mu?

Herkes kendi seçme özgürlüğüne bağlı olarak, başka varlıkların seçmediği ya da seçmek istemediği bir tecrübeyi üzerine almaktadır. Bu ona acı ve ıstırap verse de. Ki acı ve ıstırap duyularımızla bağlantılı olan bir olaydır. Bedenin bütünlüğünü oluşturan yapının doğal bir uzantısıdır. Bedeni ortadan kaldırdığımızda ortada ne duygu ne acı ne de mutluluk kalır.

Karşımızdaki tecrübeyi onun değil, kendi zaman ve mekân ihtiyacımıza göre değerlendirecek olursak yanılığımızı yüksek olacaktır. Evrendeki her hareket belli bir ilkeye göre oluşuyor ve o oluşumdan bir bilginin uygulanması yapılıyorsa, her hareketin sebebi olan bir üst boyutu algılamak gereklidir. Kuşkusuz bu kolay bir iş değildir. Algılamadığımız zaman sesizce o varlığın tecrübe etmek istediği deneyi saygıyla karşılamak ya da o tecrübeye ait daha önceden bir bilgimiz varsa ona aktarmaya çalışarak yardımcı olmak varlıksal görevimiz olmalıdır.

ORGANİZASYONLARIN İÇ UYUMLULUĞU

Kendi kendini denetleyen organize eden bir sistemde, her varlık o sistemin aksa-

maması için her tecrübeye girip sorumluluk almakla yükümlüdür. Organize olmuş bir sistemde herkes, sistemde üzerine almış olduğu görev borçludur. O borcu ödemek için de her deney geçerlidir. Eksik kalan bir yön için varlık değil, o sistem sorumludur. Zaten sistem gerçekten bir organizasyon oluşturmuşsa aksama olmaz. Herkes sistemin sorumluluğunu hissedeceği için açık diye bir şey de olmayacaktır. Çünkü otonom bir yapıda her varlık her şeyden sorumludur ve bütünü denetim altında tutmakla yükümlüdür.

Madem evrende her şey pozitifeye gidiyor, o hâlde olumsuzluğa gider gibi görünen varlık da, pozitifeye gidişin bir dişlisi olmaktadır. Nitekim o dişli dönmezse sistemin tekerleğinden gıcırtilar çıkacaktır.

Evren sürekli bir hizmet süreci içindeyse, her yapılan iş de bir vazife üzerinde değil midir? Vazife ve hizmet olgusuna dünyamızda verilen bir ad da fedakârlıktır. Alt boyuttaki bir sistemin, baştan belirlenmiş hedefe doğru aksmadan yürümesi için bir vazife ile aşığılara inmesi, varlığın kendisini sınırlaması tam bir fedakârlıktır. İsa'nın, Musa'nın Muhammed'in ve daha nice adsız kahramanın sessizce yaptığı, kendilerini bir bakıma feda etmekten başka bir şey değildir. Onların böyle bir vazife üstlenmeleri sistemin daha hızlı ve daha sağlam bir şekilde işlenmesini sağlamak içindir. Önlerinde yeşerecek olan bereketli toprağa asabilecek varlıkların oluş...

zemin hazırlamak içindir.

NE İYİ VARDIR NE DE KÖTÜ

Varlık, bedeninden dolayı algılamalarının sonucu ıstırap ve acı yaşayacağını bile bile kendini kurban etmektedir. Ama aynı zamanda Bütünsel Varlığa olan görevini yerine getirmektedir. Varlığa engel olan hiçbir şey olamayacağı için onun vazife yapmasına ve kendisini dünyasal boyutlarda acı ve ıstırap denen kaynatıcı ama suyu tatlı denizin derinliğine bırakması da doğal karşılanmalıdır.

Varlık olarak biz ne iyiyiz ne de kötüyüz. Sadece görevimizin gerektirdiği zaman ve mekânda aktif hâlde bulunan tanrısallığın yansımalarıdır. O yansıma ki, kendi kaynağından ne kadar uzakta olsun yüce kaynağı taşımakta, ancak seçilen ortama göre tezahür etmektedir. Suyun su olduğunu ancak su hâlindeyken biliriz. Halbuki onun içinde buz da gizlidir, buhar da. Daha da derine gidersek H₂O içinde her şey gizlidir. Sadece su, buz ya da buhar değil bütün evren gizlidir. H₂O'nun teması geçtiği zaman ve mekân onun değişik görüntülerde tezahür etmesine olanak sağlamaktadır.

Dünyamızda karşılaştığımız her olay ve nesne üstün olan boyutların bu boyuta indirgenmiş hâlidir. İlke ve yasa varlığı olan ruhsal varlığın yarattığı her şey doğal olarak o ilke ve yasaların yansıması olacaktır. Evrendeki şu muhteşem düzen ve uyum başka türlü sağlanabilir mi?

RUH NEDİR?

Silver BIRCH (Bedensiz Varlık)
Çeviren: Ayhan Tolaybenk

SİZLERE ruhun tam bir tanımlamasını veremiyorum, çünkü ruh sonsuzdur. Tüm kelimeler sonlu olduğu için en iyi şekilde biraraya getirilseler bile, tasvir etmeye çalıştığım, yaradılıştan var olan kudret için yine de fakir ve yetersiz ifadeler olacaktır.

Yüce Ruhun bencil, çıkarıcı, zalim, despot ve intikamçı bir varlık olmadığını biliyorsunuz. Birçok kere de belirttiğim Yüce Ruh, Yasadır, Yasanın arındaki Düşüncedir, sayısız tezahürlerdeki hayatların, o olmaksızın fonksiyon göremeyeceği sınırsız evrenin sebebi olan kudrettir. Yaşamın kendisi, tüm yaşamların özünü oluşturan ilk kudrettir. En küçüğünü ve en büyüğünü kapsar.

Bu belirsiz ve göreceli yolda kendimizin gerçekte ne olduğuna dair bazı parıltıları zorla, düşse kalka elde ediyoruz. Yüce Ruhu mikrokozmista, tüm evreni minyatür bir ölçekte ele alıyoruz. Bu herhangi bir insanın anlayamayacağı genişlikte bir kavramdır. **Bedenlenmedeki amacınız, ruhun içe ait tanrısallığını daha fazla**

tezahür ettirmektir. Tezahür, tıpkı Yüce Ruh gibi, hiçbir zaman bitmeyen, tekâmül için gerekli sonsuzlukta bir işlemdir. Ruhunuz, otomatik olarak tüm erdemlerde, iyi, şefkat dolu, sempatik, hoşgörü, acıma, dostluk ve sevgi dolu hareketlerde tezahür eder. Bu yüzden sizler ne kadar çok iyilik yaparsanız, ruhunuz da kendini o kadar çok tezahür ettirecektir. Şimdi bu gizli muhteşem tanrısallığa ait bazı şeyleri şuurlu olarak nasıl açığa çıkarabileceğimize bakalım.

Her biri ortak amaca sahip olan, çok sayıda düşünce, teknik ve uygulamaya dayalı okullar vardır. Yaşamın ruhsal güçleriyle daha büyük bir uyum sağlamak amacıyla, beyni sakinleştirme ve iç bireyin ortaya çıkışını cesaretlendirme yöntemleri hâlâ fiziksel bir gerçekliktir. Aslında tüm bu teknikler, sizlerin, maddenin efendiliğinden ruhun sessizliğine çekilişinizle ilgilidir. Bu tür özel bir teknik önermek benim işim değildir. Her birey, kendisi için en uygununu bulmalıdır.

Belirli konsantrasyon yöntemleri vardır. Bunlar, iç potansiyelin (ki çok nadiren tezahür ettirilir) bir süre için kontrolü ele almasına ve saklı olanın, yaşamın en gerçek gücü olanla daha yakından ve daha şuurlu te-

mas kurmasına olanak sağlamak amacıyla yöneliktir. Başarı oranınız arttıkça, daha büyük ilhamları aldığınızı fark edersiniz. Doğanıza ait psikik yönünüz açığa çıkar. Daha sonra ruhsal görünüm gelişmeye uğrar ve varlığınıza, yaşamın daha yüksek tesir alanlarına ait olan güç akışı başlar.

Bazı teknikleri kullanarak kendi kendinize şifa uygulayabilirsiniz. Fiziksel bedeninizdeki eksiklikleri ve kirlilikleri söküp atmasını öğrenirsiniz. Ayrıca varlığınızın tüm nitelikleri arasında daha sıkı bir uyumu nasıl gerçekleştireceğinizi de öğrenebilirsiniz. Bu işlemleri derece derece ilerleterek ruhsal yapınızın, onun doğal durumu olan üstünlüğe ulaşmasına olanak tanırırsınız. Böylece iç bilgeliliğiniz, anlayışınız, iç barışınız, güveniniz, huzurunuz ve hep var olacak olan güçle gerçek bağlantınıza ait şuurluluğunuz artacaktır.

SİZLER YÜCE RUHSUNUZ

Ruhsal varlıklar olduğunuz için sizlerde Yüce Ruha ait bütün saklı kudret bulunmaktadır. Sizler Yüce Ruhsunuz, Yüce Ruh sizlersiniz. Hepiniz Yüce Ruhun sonsuz kudretine katkıda bulunursunuz. **Yeryüzüne doğuş olayı, Yüce Ruhun bir parçasının madde için-**

de bedenlenmesidir. Bu parçada potansiyel olarak Yüce Ruhun tüm tanrısallığı mevcuttur. Bu ise sonsuz olanaklara sahip olarak açan çiçeğin tohumudur.

Şifacılık yeteneği, bizim âlemimizden gelen etkiyle şuursuzca ifade edilebilir. Ancak açıkça tercih edileceği üzere şuursuz rehberlikten ziyade şuurlu rehberlik tercih edilir. Ve yine hiç rehber olmamasından ziyade bir şuursuz rehberle yapılması tercih edilir. Sizler, başka insanlara yardım etmeniz için size yardım edebilecek varlıkları otomatik olarak çekersiniz. Bu sayede, ruhun, insanlara hizmet sırasında örtülü ve gizli yeteneğini ortaya çıkarma arzusunu duydukça, hiç dinmeyen çöşkularını elde edersiniz. Ta ki, varlık kendinin farkına varana ve varlığının amacını gerçekleştirmek için ileri atılmaya şuurlu bir biçimde hazır olana kadar.

Psşik yapı, madde ile ruhun arasındaki bir aşamadır. Uyanıklılığı aramak ve iç güçleri serbest hâle getirmek amacıyla meditasyona başladığınız zaman, ilk başta psşik yetenekler harekete geçirilecektir. Bu, ruhsal yetenekler açığa çıkmadan önce meydana gelen şeydir. Bana göre hatalı olan görüşe göre, psşik yeteneklerinin gelişiminin, ruhsal yapısının gelişmesini engellediğine inanan bazı insanlar vardır. Yani mümkün olan en yüksek ruhsal dünyaya tırmanmayı tek başına gerçekleştirmek tercih edilmektedir. Bu ise çok zor ve bazen de tehlikelerle dolu ola-

bilir.

TEKER TEKER DEĞİL, BİRLİKTE YÜKSELİRİZ

Ne kadar yükselene çıkarsanız, yardımlaşmanın bir yasa olduğunu o kadar çok fark edersiniz. Hiçbir insan tek başına yaşayamaz. Her şey ve herkes birbirine karşılıklı olarak bağımlıdır. **Hepimiz sonsuz bir zincirde bulunan sonsuz halkalar hâlindeyiz.** Acemi çıraklar bir ustanın, bir uzmanın yardımını neden reddetsinler? Bizler sizlere yardım etmek için buradayız. Size nasıl yardım ediliyorsa siz de başka insanlara yardım edersiniz. Bu hizmet, bizim varoluşumuzun sebebidir. Birbirinizden soyutlanmış bir şekilde yaşamak için değil, herkesle içten bir uyum içinde yaşamak için yaratıldınız. Bu görüş, yani **her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğu, hiçbir bireyin, sınıfın, kastın ya da ülkenin, arkalarında başkalarını bırakarak yükselmeyeceği gerçeği bütün dünyada yayılmalıdır.**

Her şey birlikte yükselmeli, birlikte düşmelidir; sadece insanlar için geçerli değildir. Aynı zamanda hayvanlar için de bu böyledir. Çünkü bütün yaşam birdir ve karşılıklı bağımlılık tüm sonsuz plânlar içinde söz konusudur. Tek başlarına ileriye atılmak ve küçümseme duyguları için de bir çeşit üstünlük hâliyle başarıya kavuşan bazı insanlar vardır. Bir varlığın yalnız başına yaşayabileceği öğretisine karşıyım. Ruhsal yasaları bildiğim için,

hayat tamamen işbirliği içinde geçer ve hiç kimse kendisini diğerlerinden tümüyle ayıramaz. Kendi hedefinize başkasının yardımı olmadan ulaşmayı istemede illa bençil olmanız gerekmez, ancak bu, benim tavsiyem değildir. Bana göre, hizmet ve yardım ruhun gerçek hazinesidir. Ben hizmet için yaşamaktayım; bana yapılan hizmet de Yüce Ruhun ifadesidir. Sizlerle bu konuda ayrılığa düşenler, istediklerini düşünebilirler.

YARDIMLAŞMA EVRENSEL BİR YASADIR

Varlığın yükselişini, şifaıyla, teselliyle, yorgun insanlara güç vermekle, hizmetle gösteren çok sayıda örnek vardır. Kendinizi hizmetle ifade edersiniz, ki bu da Yüce Ruhun hep hareket hâlinde olduğunu gösterir. Bir varlığın üzüntü gözyaşlarını kurutmasına yardım etmeniz, hasta bir insana şifa vermeniz, düşmüş bir kişiyi kaldırmanız, ıstırap içindeki erkek ve kızkardeşlerinize sempati dolu elinizi uzatmanız, hepsi Yüce Ruhun belirtisidir. Bunları yapmanın hatalı ve yanlış olduğunu söyleyenlerin hepsi asıl yanlışlığın içindedir. Doğru olan, yardımı reddetmek değil yardım etmektir. Önemli olan harekettir ve bu nedenle gösteriş içinde yapılmış yardım, onu hiç yapmamaktan her zaman için daha iyidir. Hiçbir kimse, mükemmel olan yasaya ihanet edemez. Bu yüzden de, "iyilik uzun bir süre alır." denmiştir. İyilik

kendi ödülünü kendisi yaratır.

Ruhsal gücün araçları olarak çalışanlar, varlıkları her zaman için etkilemektedir ve bu ise medyomluğun en önemli görüntüsüdür. Yaslı insanları teselli etmek, hastaları iyileştirmek, bütün yönleriyle ruhsal kudretin bir görünümünü sunmak, mantal ya da fiziksel, bunların hepsi çok önemlidir ve hiç kimse bunların gerçekliğini inkâr edemez. Ancak asıl amaç fiziğin ötesine gider. Amaçları, asıl gerçekliğe uyanabilmeleri için bireyin ruhunu etkilemektir. Dünyanız, ruhları hâlâ uyuklayan, gerçeğin karşısında ölü duran ve ancak uyanmak, şurulanmak zorunda olan milletler insanla doludur.

Medyomluğun bütün amacı, fonksiyonu kişiyi kendisi hakkında şuura kavuşturmadır. Bu sayede varlık öne geçecek ve ruhsal bir varlık olduğunu fark edecektir. **Ruhsal yapısının şuuruna vardiktan sonra da, doğal mirasının bir parçası olarak içine ekilmiş olan ilâhî tohum büyümeye başlayacaktır. O andan itibaren kişi, tüm evren için sorumlu olan sonsuz yaratıcı gücün ortaya çıkmasındaki rolünü oynayacaktır.**

MEDYOMLUK ZORDUR

Herhangi bir insanın, ruhsal kudretin aracısı olduğuna dair yetkilendirilmesi için eğitim görmesi gereklidir. Eğitim çok şiddetli geçer çünkü belirli bir disiplin, belirli bir güven sağlamak zorunda

dır. Ve bunlar ancak ıstırapla gerçekleşir. Medyom olmak kolay bir şey değildir. Eğer medyomlar sıkıntı çekilmeden bulunsaydı, görevlerini tam olarak yerine getiremezlerdi. Yapılarındaki ruhsal yön, çok büyük bir olasılıkla, onları, canlandırarak, tahrik edecek türden tecrübelerle dayanıp dayanamayacaklarını görmek için denemeli ve sınanmalıdır. Bu onların kendi donanımdır, yani kendi ruhsal cephaneleridir. Sınamalarından geçemezlerse, başka insanlara da bir şey öğretemeyeceklerdir. Dersleri vermeden hiçbir zaman öğretmen olamazsınız. Ve dersleri öğrenmek için de, bunu ıstırap içinde, zahmetler içinde, açılabilirliğiniz hiçbir şey, hiçbir kimse kalmadığını hissettiğiniz durumlarda kalarak yapmalısınız. Ve bu da ancak, yüksek ruhsal birikimlere ulaşmak için, **uyum yasına** vakıf olmanın amacıyla derin ruhsal tecrübelerle daldığınız zaman olacaktır. Ruhların bu uyanışı, ruhsal gerçekleri aç ve susuz hâldeki varlıklara getirmek çok önemlidir. Bu onların yeryüzündeki varlıklarının tek sebebidir, ancak birçok insan, onların olması gereken donanımı almadan bu dünyadan geçer gider.

ISTIRAP OLGUNLAŞTIRIR

Bu âleme geçtikleri zaman ya da düşünceleri, yeni bir şeyler öğrenmeden öğrendiklerini de unutmak zorunda olduğu bir yanlıştır.

düşünceyle tıka basa doludur. Çok sayıda uyumsuz, hasta ve hazır olmayan varlıkların olduğu bizim dünyamızdan ziyade, yerinde yani fizik dünyada derslerini öğrenmeleri çok daha kolay ve daha doğaldır. **Kendiniz üzüntü ve ıstırapın derinliklerine dalmadıkça yas tutanları teselli etmek, sıkıntıda olanlara, çelişkiye düşmüşlere ve sorunlar içinde boğulup kalmışlara yardım etmek mümkün değildir. Çünkü ancak acılar aracılığıyla varlığınız, başkalarına bir şeyler öğretebilecek duruma gelebilecektir.**

Öğretmen dersleri öğrene kadar bir şey öğretecek durumda değildir. Ruhsal dersler başkasının hesabına öğrenilemez: Acıyla, ıstırapla, bazen çok zor ve sert görünen tecrübeler aracılığıyla öğrenilmelidir. Bu, vermek için gerçek hizmet aşkına sahip olan her medyomun plânıdır. Keşke başka türlü olsa. Ancak bu tür tecrübelerden sonra ruhsal bir uyanış, şurulanma ve ruhsal bir derinlikle kimsenin anlayamayacağı bir kapsam ortaya çıkar. Kendinizi geliştirmiş bir ruhun limanına emin bir şekilde getirmenize yardım edene kadar, sizi bütün kuşku ve denemeler sırasında ayakta tutacak güce tam anlamıyla güvenmelisiniz.

Bu, ilâhî yasanın bir bölümünü oluşturan ilâhî bir kalıptır. Ruhsal kazanıma giden yollar kolay geçilmez. Zaten kolay olsaydı, bir kazanım yerine de geçemezdi. Kolay olsaydı, ödül almaya

değmezdi. Hizmet vermek için hizmet etmeye hazır olmak zorundasınız. Hazır olmak için de ruhunuza tesir edecek, onu açığa çıkaracak ve psişik yeteneklerinizi mümkün olan en yüksek ruhsal düzeye yerleştirecek bu tecrübelerden şahsen geçmelisiniz. Psişik yetenekleri olan birsürü insan var, ancak, ruhsal yükseklikle ifade edilen psişik yeteneği olan az sayıda kişi vardır. Bizler astral bedenin yeteneklerini değil, sadece ruhsal yeteneklerini kullanmak isteyenlerle ilgileniyoruz. Deney amacıyla fizik duyuları genişletmekle de ilgileniyoruz. Ancak bu son olgu bilim adamı ve araştırmacılar için ilginç olmaktadır. Bu yüzden onları küçümsemiyorum, çünkü onların da yapacak vazifeleri vardır.

Kendilerini değil, dış dünyayı değiştirmek isteyen çok sayıda insan var. Başka insanları değiştirmeye çalışsan da çok insan bulunmaktadır. Ancak bütün gelişim ve bütün yenileşme kişinin ruhunda başlamalıdır. Kendi başınıza ruhsal yeteneklerinizi açığa çıkarana ve onları hizmet amacıyla kullanana kadar da başka bir insanı yenileştirmeye uygun duruma gelemesiniz. Kuşkusuz bizler büyük yenileştirme göreviyle ilgilenmekteyiz, ancak insan kendi başına yetişmelidir. Kendini keşfetmelidir. Kendi kalbini, kendi düşüncesini ve kendi bakış açısını değiştirmelidir, böylelikle ilâhî olan ruh en belirgin bir şekilde kendisini tezahür ettirecektir.

DİNSEL ya da siyasal etiketlerin neler olduğuyla ilgilenmiyorum. Bunun önemli olduğunu da sanmıyorum. Eğer yardımı olacaksa, her şey kabuldür. Ancak önemli olan, hayatların tam anlamıyla, doyusuya, zengin işinimlar ve soyluluk içinde yaşanmasının gerektiğidir. Çünkü bunlar Yüce Ruhun yetenekleridir. Bunlar ise herhangi bir etiketten, dinden ya da kiliseden daha önemlidir. Ruhun yetenekleri sonsuz boyuttadır ve dünyanızda doğmuş her kişinin, normal mirası olarak, özgürce barındırdığı yeteneklerdir.

İnsanlar sizlere başvurduğu zaman, önemli olan, onların ruhlarına tesir edebilmenizdir. Sevilen bir insandan bir mesaj almak çok yararlıdır. Hem bizim dünyamızdaki varlığa, hem de sizin dünyanızdaki varlığa yardım eder. Ancak o yükselişin bütün amacı, ondan öğrenilmesi gereken bütün ders, sizin dünyanızda yaşayan bir insanın varlığına tesir edilmesi gerektiği ve evrende var olan tek sonsuz standart olan ruhsal realitelerin farkına vardırılmasıdır. Hasta insanları iyileştirmek çok önemlidir. **Bizim dünyamızın tüm amacı, sizin dünyanızdaki insanların ruhsal uyanışlarını hızlandırmaktır.**

Ve işte yaptığınız şeyler bunlardan ibarettir. Zorluklara hiç aldırmanın. Med-

yom olan bütün insanların dayandığı büyük güvene sadık kaldığınız sürece hiçbir zaman başarısızlığa uğramayacaksınız. Rüzgârlar esebilir, yağmurlar gelebilir ancak size bir şey olmayacaktır. Fırtına geçene ve güneş parlayana kadar korunacaksınız. Günlük sorunlara daldığınız zaman, iyilik dolu amacı için sizi kullanan ruhun kudretinin ne kadar güçlü ve ne kadar muhteşem olduğunu bilmek zordur. Yaptığınız tek şey hizmet etmektir. **Kendini sizin aracılığınızla ifade eden kudret, tüm evreni, bu muhteşem evreni meydana getirmiş olan kudretin bir bölümüdür.**

Bu kudret tüm gezegen ve yıldızları donatan kudrettir. Okyanuslara büyük gelgit enerjisini veren kudrettir. Milyonlarca çiçeğe çeşit çeşit renk ve koku veren bu kudrettir. Kuşları, balıkları sonsuz sayıda renkle donatan budur. Bu kudret çamurunuzda üflenmiş ve onu canlı yapmıştır. Sizi kullanan güç budur. **Hiçbir zaman aksaklık diye bir olay söz konusu değildir.** Hizmet etme arzusuyla dolu olarak gerekli koşulları sağlarsanız, ulaşılması için hazır olan insanlara ulaşılacaktır. Sakın korku duymayın. Sizler daima sizin olan ilâhî ışığın ışınımlarıyla yıkanmaktasınız.

(Bu yazı "GUIDENCE FROM SILVER BIRCH"

adlı eserinin

10. bölümünün çevirisidir.)

yaşamımızda metapsişik boyut

Asım UYSAL

SPIRİTÜALİZM (Ruhçuluk) esas itibarıyla bir gözlem bilimidir. Felsefî bir akidedir. İleri sürmüş olduğu kavramlar yeni olmayıp, geçmiş devirlerde de mistik inisiyasyonlarda hep söylene gelmiştir. Tarih, her yerde ve her devirde, canlıların, ölümlerinin ruhlarıyla ilişkiye geçebildiklerine insanların inandıklarını gösteriyor. Ruhçuluğun kökleri insanlık tarihi kadar eskidir, çünkü insan kendinde olmayan bir şeyi araştırmaz.

Spirit fikirler ve çalışmalar, temellerini spiritüalist filozoflardan almamışlardır. Doğrudan doğruya yapılan tecrübelerden ve alınan tebliğlerden hareket edilerek bir sistem meydana getirilmiştir.

Ruhsal irtibatlarda bulunabilen kimselere, spiritüalizmde medyum denir. Medyum, bedensiz varlıklarla ruhsal bağlantı kurup, insanlarla ruhlar arasında iletişim yapılabilmesini sağlayan, hassas yapılı, özel bir duruma sahip kimsedir. Genel anlamda, ruhsal varlıklardan etki alabilen her insan medyumdur. Ruhsal irtibatlar ve bunun neticesi olarak

alınan tebliğler spiritüalizmin kuruluşunu ve gelişimini sağlamıştır.

Uluslararası Spiritüalizm Federasyonu'nun esas olarak iki tezi vardır: 1- Hayat ölümden sonra devam eder. 2- Ölüm kapılarını aşırp öbür tarafa geçmiş olanlarla insanların bağlantı kurabilmeleri mümkündür.

Klâsik spiritüalizmin kurucusu Allan Kardec ise bu konuda, şunları söylemektedir: "Spiritüalizm, bir gözlem bilimi ve felsefî bir doktrindir. Tatbikî bilimler gibi kabulü, ruhlarla kurulabilen bağlardan; felsefî oluşu ise, bu bağlardan oluşan bütün manevî sonuçlardan ibarettir. Öyleyse şunu söyleyebiliriz ki, spiritüalizm, ruhların tabiatından, kaynağından ve kaderinden söz eden ve onlarla fizikî dünyamızın ilişkilerini anlatan bir bilimdir."

Dr. Bedri Ruhselman tarafından ortaya konan Neo-Spiritüalizm anlayışı ise dört esas üzerine kurulmuştur:

1- Ruh varlığı, 2- Reenkarnasyon (Tekrardoğuşlar), 3- Tekâmül (Ruhsal evrim),

4- Ruhsal irtibat ve tebliğler.

Her şeyden evvel, spiritüalizmin mütalâası, ruhsal bir âlemin mevcut olduğunu, maddî olarak ispata yarar. Ruhsal âlem, dünyalarda yaşamış olanların ruhlarından oluşmuştur. Bu âlemin varlığı, beden ölümünden sonra, ruhların yaşamakta olduklarını ispat eder. Spiritizma celselerinde gelen ruhlar, dünyada geçirmiş oldukları hayat tarzlarına göre, orada karşılaştıkları sevinçli ve kederli hâllerini insanlara bildirirler. Bu bilgiden de, gelecekte bir cezanın veya mükâfatın insanları beklemekte olduğu neticesine varılır. Ruhların oradaki hayatlarına ait anlatıkları hadiselerin mütalâası, insanlar arasında mevcut olan ölüm ötesi hakkındaki bazı yanlış kanaatlerin düzeltilmesine de yarar. Şu hâlde, insanların ölüm ötesine ait gelecek hayatları konusu, spiritüalizm çalışmaları ile artık kararsız ve belirsiz bir teori olmaktan çıkmış, müspet bir bilgi hâline gelmiştir.

Bunun neticesi olarak ortaya şu çıkar ki, çok kısa

olan bu dünya hayatında insanın, gelecek sonsuz hayatının kurtuluş ve mutluluğu için çok çalışması icap etmektedir.

Bu bilgi ve anlayıştan yoksun, tüm varlığını bedenininden ibaret sayan insanın kendini ifade edişi de, bedensel istekleri doğrultusunda olup, gerçekte hiçbir zaman bünyesine katamayacağı şeylerin peşinde koşmasına neden olur. Bütün bunlar, kendini nesnel bir varlık olarak algılayan insanın, kendini nesnelere bütünlemeye çalışma yanılığısdr.

Oysa ki bütünlenme ve ahenk insanın kendi içinde gerçekleştirileceği bir çalışma sonucu olur. İnsanın kendi içinde ahenk ve ahenksizlik hâlinde oluşu ise ruhsal huzur ve ıstıraplarının kaynağını oluşturur. Esasen bu da kâinat kanunlarına uyan ya da uymayan davranışlarımızdan kaynaklanır.

Londra'da yapılan, Hannen Swaffer'in özel celselerinin bedensiz rehber varlığı Silver Birch, konuya ilişkin bazı sorulara cevap olarak verdiği tebliğlerde şöyle demiştir:

"Siz kimsiniz biliyor musunuz? Siz ancak bedeniniz vasıtası ile ifade olunan görüntüyü biliyorsunuz, fakat o görüntü ancak onun ötesindeki daha büyük benliğinizden, içine ucu gibi ayrı müstakil ufak bir zerredir. Kendiniz olan ile kendiniz olmayanı birbirinden seçmeye çalıştığınız zaman, aslınızın ne olduğunu keşfetmeye başlamışsınız-

dir. Zanneder misiniz ki, siz, ufacık dünyevî hayatınızda varlığınızın bütünü ifade edebilmemiş olabilirsiniz? Ve zanneder misiniz ki, şu anda kaydettiğiniz şuur hâliniz, daha büyük bütünlüğe sahip şuur hâlinizin, yani asıl kendinizin (aslınızın) ufacık kısmından başka bir şey olsun? Şu hâlde siz nasıl tayin edebilirsiniz ki, hangisi sizin kendi düşünceniz, tahayyülünüz, hangisi size daha büyük benliğinizden veya sizi kendisine âlet eden daha yüksek âlemlerden gelen intiba ve yol göstermelerdir?

Doğru perspektif edinmeniz lâzım. Maddî bedenler vasıtası ile kendisini ifade etmekte olan ruhî varlıklar olduğunuzu, ruhun, sizin ulvî kısmınız olduğunu fark etmelisiniz. Bütün insanlar bütün gayretlerini saçma şeyler ve servet toplamaya hasrediyorlar, hem de ihtiyaçlarından çok ebedî gerçekleri feda ediyorlar. Bütün insanlar spiritüel tabiatlarını geliştirebilecek eşit şartlara sahiptirler. Ruhî gelişmenin nitelikleri şefkattir, merhamettir, sevgidir. Spiritüel prensiplerin en büyüğü sevgidir. Sevgi birçok niteliklere sahiptir: Şefkat, merhamet, tolerans. Sevgi eylem hâlindeki ilâhîliktir. Her yerde insanlar, ruhî tabiatlarını geliştirmek ve ifadelendirmek için teşvik edilmelidirler ki varoluşlarının maksadını yerine getsinler. Sizler mükemmel olmayan bir dünyada yaşayan, mükemmel olmayan beşer varlıklarsınız ve mükemmele ulaşma işinin

ebedî bir süreç olduğunu ve bunun son bulmayacağını fark etmelisiniz. Öyleyse, bütün tekâmül seyriniz boyunca problemlerinizi olacağını beklemelisiniz. Şayet hiç problemler, mücadeleler, fedakârlıklar, zorluklar olmamış olsaydı, siz tekâmül edemezдіңiz. Siz, zorluklarla karşılaştığınız zaman ilerleme kaydedilir, hayatınız rahat ve kolay iken değil. Herbir ruhun, içteki gizli kuvvetine başvurmasını sağlamak üzere bir deneyim süresi olarak bir potadan (bir çetin imtihandan) geçip çıkması zarureti, tekâmülün önemli bir kısmını oluşturur. Maddî sonuçlarla spiritüel sonuçları birbirine karıştırmayın. Bazen sizin en kötü maddî felâketiniz en büyük spiritüel kazançınız olarak çıkabilir. Zorluk, bunalım, hastalık, ölüm olayı ile sevdiğinizi kaybetmek (mateme uğramak), bunlar ruhun aslına ulaşmasına imkân hazırlayan katalizörlerdir. Bu sebeple size tekrar tekrar söylüyorum ki, sizin kötü tecrübeler (kötü kader) dedikleriniz sizin için en iyi tecrübeler olabilir. Ruhun kendisini buluşu, günlük güneşlik zamanlarda değil, fırtınalar içinde iken, gök gürlerken, şimşek çakarken olur. Spiritüel bilginin gayesi sizi hayat mücadelesi için silâhlandırmasıdır. Bu bilgiye sahip olanlar bilirler ki ister fırtına, ister gün ışığı olsun her şey ilâhî plân dahilinde, tekâmül gayesine doğrudur, iyidir ve güzeldir; gündelik olayların getirdiği yorucu, sıkıcı ve zihni karıştıran yahut da gay-

Devamı S. 44'de

M.T.İ.A.

Derneği üyesi ve Parapsikoloji Derneği Başkanı Selman Gerçeksever, "Foundation For Research On The Nature Of Man" - FRNM'nın (Insan Tabiatını Araştırma Kurumu) yıllardır düzenlediği 1991 Yaz Kurslarına katılmak üzere Haziran ayı başında Durham'a (North Carolina, A.B.D.) gitti ve iki ay kalıp parapsikoloji alanındaki en yeni bilgilerle ülkemize döndü. Bu bilgi ve gözlemleri yeri geldikçe sizlere aktarıyoruz. Selman Gerçeksever, yoğun derslerinden fırsat buldukça A.B.D.'den dergi için yazılar ve röportajlar yolladı. İşte bu sayımızda sizlere John F.Kennedy Üniversitesi'nde parapsikoloji eğitimi görmüş olan ve şimdi FRNM'de çalışan Carlos C. Alvarado ile yaptığı bir röportajı sunuyoruz. Türk üniversitelerinin de artık uyanıp benzeri çalışmalarını yapmaları dileğiyle...

SORU (S): Parapsikolojiye girişiniz nasıl oldu?

Carlos S. Alvarado (CSA): 1970'lerden beri ilgileniyordum. Önce, bu konuda elime ne geçirebildiysem okumaya başladım. O zamanlar yoga ve zihin eğitici pratiklerle de ilgileniyordum. Daha sonra parapsikoloji dergilerini incelemeye başladım (1972). Memleketim olan Puerto Rico'da o zamanlar organize bir kuruluş yoktu. Bu nedenle her şeyi kendi kendime yapmak zorundaydım. Benim gibi meraklılardan oluşan bir grup vardı, o kadar...

Daha sonra (1978) John F. Kennedy (JFK) Üniversitesi'nde parapsikoloji okumak fırsatını buldum. O yıllarda Puerto Rico Devlet Üniversitesi'nde bir parapsikoloji laboratuvarı kurulmaya karar verildi. Bunun için beni seçtiklerinden dolayı çok mutlu olduğumu bilmem söylememe gerek var mı?

Biliyorsunuz, Puerto Rico küçük bir ada ve çeşitli uluslardan

insanlar ve bunların değişik tradisyonları var. Bu şekilde parapsikolojiyi orada ben başlatmış oldum. Ama orada parapsikoloji laboratuvarı kurulmasına izin veren hükümet iş başından çekilince, yerine gelenler parapsikoloji ile ilgilenmiyorlardı. Böylece benim işime de son verdiler.

Bundan bir yıl kadar sonra, Dr. Ian Stevenson'la temasa geçme fırsatı buldum (1982). Biliyorsunuz kendisi tekrardoğuş konusunda çalışıyor. Beni de yardımcı olarak kabul etmişti. Bu şekilde Virginia'ya, onun yanına gittim. Bu, benim için büyük fırsattı. Büyük ölçüde, olayları dosyalama işinde kendisine yardım ediyordum. Tekrardoğuş vakalarıyla ilgili her şeyi çok güzel bir sistemle sınıflandırıyor. Ben oradayken iki bin dosyalık bir koleksiyona sahipti.

S: Kaç yıl Dr. Stevenson'la kaldınız?

CSA: Beraberliğimiz 1986'ya kadar sürmüştü. Sonra ben Duke Üniversitesi'nin "Tarih Programı"na geldim. "Bilim Tarihi" konusunda uzmanlaşmak istiyordum. Genel bilim tarihi üzerine master yaptım. Ama bu genel alan içinde

beni en çok ilgilendiren, eskiden beri, parapsikoloji tarihi olmuştur.

S: Yani, ruhsal araştırmalar konusunda geçmişte yapılanların önemli olduğunu mu belirtmek istiyorsunuz?

CSA: Kuşkusuz, evet. Bu alanın nasıl başladığını ve hangi aşamalardan geçtiğini bilmek, bence çok önemli. İşte ben de bu motivasyon ile İspanyolca ve başka dillerdekini bu gözle okudum. İnebildiğim kadar eski kaynaklara indim. Derleyip topladıklarımı başkalarının da okumasını istedim. Bu iş, şimdiye kadar makale yazmak düzeyinde kaldı. Ama notlarımı toparlayıp, bir kitap hâline getirmeyi de düşünmüyör değilim.

S: Kuşkusuz, bu da olacak. Şimdiden başarılar dileriz. Dr. Alvarado, sizin beden dışı deneyimler (BDD) konusunda da çalışmış olduğunuzu biliyoruz. Bu konuda yaptıklarınızı da RUH VE MADDE okurlarına aktarabilir miyim?

CSA: Evet, parapsikoloji tarihi paralelinde ilgilendiğim konulardan biri de buydu. J.F.K. Üniversitesi'nde parapsikoloji okurken, tezimi zaten BDD konusu

üzerine kurmuştum. Daha çok spontan vakalarla ilgilendim. Bu konuda oradaki üniversite öğrencilerine soru listesi (anket) dağıtmıştım. Sorduğum sorularla amaçladığım; insanların bu deneyimi nasıl algıladıkları, neler gördükleri, neler hissettikleri vs. gibi bilinen şeylerdi. Bu anketle birbirinden ilginç altmış bir vaka yakaladığımı söyleyebilirim.

S: Bir örnek verebilir misiniz?

CSA: Evet, her zaman hatırladığım bir tane vardır. Bir bayan polisle ilgili. Kuşkulandığı bir arabanın peşinden giderken, büyük bir arzuyla ve inatla önden giden arabanın içindeki suçluyu düşünüyordu. İfadesine göre, birden kendisini beden dışında bulmuş. Yüksekten hem kendisini (araba kullanan bedenini), hem de arabasıyla kaçmaya çalışan suçluyu görüyordu.

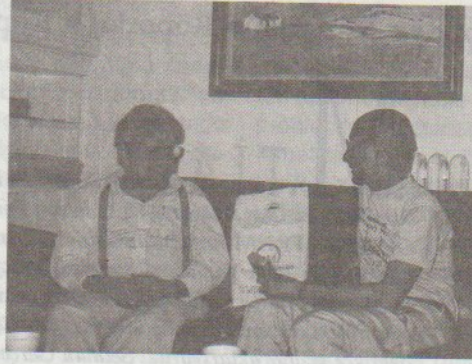
S: Çok ilginç. J.F.K.'de BDD'lerle ilgili ölçümler yapılan araç, gereç var mıydı?

CSA: Hayır, yoktu. Zaten BDD konusunda o zamanlar benden başka çalışan da yoktu. Belki benden sonra birkaç araç, gereç almışlardır, bilmiyorum.

S: Bir de, sizin AURA konusunda etüdüünüz olmuştu. Biraz da bundan söz eder misiniz?

CSA: Bu konuda ilk ilgilim, genel olarak "ışıklanma" (liminosity) konusunu incelerken, başlamıştı. Bu da I. Stevenson'la (Virginia Üniversitesi'nde) çalıştığım yıllarda olmuştu. O zamandan itibaren literatürden; medyumların, mistik ve azizlerin (evliya), hatta ölmekte olan kişilerin etrafında gözlenen bu fenomenle ilgili örnekler toplamaya başlamıştım. Gördüm ki, bu konuda pek fazla bir şey yapılmamış. İşte, ben de bu boşluğu doldurmak istedim.

S: Bu konuyla direkt ilgisi var mı, bilmiyorum ama; bir de "Ruh Fotoğrafçılığı" diye bir konu var, bilirsiniz. Bu fenomen, şimdi anlattığınızla ilgili midir?

FRNM'deki SSP'92 Parapsikoloji Seminerine katılan arkadaşımız S.Gerçeksever; aynı kuruluşun (FRNM) araştırmacılarından Dr.Carlos ALVARADO ile görüşüyor.

CSA: Henüz emin değilim, ama neden olmasın? Bu, bedenden çıkan belirli miktarda bir enerji emanasyonudur. Belki bu emanasyon da "liminous" (parlaklık, ışıklanma, halelenme) fenomeninde gözlemini yaptığımız şeydir.

S: Bu çalışmanızı kâğıda döktünüz mü?

CSA: Evet, 1978'de ilk raporumu yayınlamıştım. Bundan sonra, aura gördüklerini söyleyen kişilerle ilgilendim. Bu konuda literatürde epeyce bilgi var ama sistematik bir sınıflandırma yapılmamış. Auranın özellikleri, biçimleri, anlatılanların sistematığı, hangi şartlarda aura görüldüğü vs. gibi hususlar sınıflandırılmamış.

S: Sizce aura görmek, bir yetenek işi mi?

CSA: Aura görenlerin, görmeyenlere nazaran farklı bir durumu var. Ayrıca, auranın değişik renkleri ve şahsın içinde bulunduğu hâle göre değişen renkleri var. O zamanlar, dediğim gibi, çok az bir iki girişimin dışında, doğru dürüst bir çalışma yapılmış değildi. Aura gördüğünü söyleyen pek çok kişi var. Bunlara dikkatimizi çevirmemek olmaz.

S: Bu alanda hiç ölçümler yaptınız mı?

CSA: Hayır. Yaklaşımım daha çok psikolojik açıdan oldu. Za-

ten halen de devam ediyor. Aura çalışmam bitmiş değil. Fenomenin özelliklerini inceliyorum. Esasen böyle bir ölçüm yapabileceğim cihazlara da sahip değiliz burada.

S: Sizce, aura görmek, durugörü yeteneğiyle ilgili bir algılama mıdır?

CSA: Ölen bir kimsenin etrafında bulunan kişilerden, bakıyorsunuz, sadece bir tanesi ışıklanma fenomenini algılıyor. Başka bir vakada da, ölmekte olan birinin kızları vardı baş ucunda. Bu kızlar, verdikleri ifadeye göre, aynı şeyi, değişik şekilde algılamışlardı. Örneğin, birisi tüm renkleri görmüş, bir başkası sadece alevlerin çıktığını görmüş. Bu durum, durugörü yeteneğinizle ilgili olabilir. İyi bir durugörü yeteneğiniz varsa, fenomeni olduğu gibi; fakat az yeteneğiniz varsa, bir kısmını algılıyorsunuz. Gördüğünüz gibi, konu tamamen parapsikoloji alanına girmesine rağmen, epeyce ihmal edilmiş durumda...

S: Dr. Carlos Alvarado, verdiğiniz bilgiler için, Ruh ve Madde Dergimiz adına teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

CSA: Teşekkürler. Ben de Türkiye'deki meslektaşlarına başarılar dilerim.

Röportaj:
Selman Gerçeksever

BİR MEDITASYON SOHBETİ

Joan Mitchell ve Lillian Williams arasındaki görüşmenin radyo kaydından alınan bu sohbette değerli bilgiler var.

Lillian: Joan, daha önce meditasyonun değişik türleri hakkında konuşuyorduk. Sen hangisini tercih edersin?

Joan: Ben, bir mantra eşliğinde kendi nefesiniz ya da yalnızca sessiz (mantrasız) nefesiniz üzerinde yoğunlaşmayı gerektiren "iç" meditasyonu tercih ederim. Bu ruhsal bir şeydir. Meditasyon bireysel (şahsi) bir faaliyettir, dolayısıyla, sanırım herkes kendi aracını "kendini" bulmalıdır.

Lillian: Mantraları çok ilginç buluyorum. Ben, bir yerde, çok yüksek fiatlarla mantralar satan birisinin olduğunu duymuştum; sonradan anlamsız sözcükler olduğu ortaya çıktı.

Joan: Sözcüklerin anlamı o kadar önemli değildir. Önemli olan ritm ve sesin yankılanmasıdır (tınlamasıdır).

Lillian: Bir kez, meditasyon yoluyla, kendimle ilişkiye geçmeyi denediğimde kullandığım mantra kendi isminim olmuştu. Çok şaşırtıcı sonuçlar elde ettim.

Bir kez de "Tanrı sevgidir" sözcüğünü kullanmaktan çok hoşlanmıştım ve sonuç yine başarılıydı.

Joan: Yalnızca "OHM" sözcüğü de işe yarayabilir.

Lillian: Evet, onu da sevdim. Vücudumdan aşağıya doğru kayarak parmaklarımdan dışarı çıkar gibi.

Joan: Aynı zamanda iyileştirici bir etkisi de var. Eğer kendinizi rahatsız hissediyorsanız, mide ya da başka bir sorununuz varsa "OHM" kelimesini kullanırsanız bu rahatsızlıklar kaybolur.

Lillian: Yoğunlaşma aracı olarak hiç odak noktaları dener mi?

Joan: Çiçek ya da benzeri nesnelere kullanmak gibi mi?

Lillian: Ya da bulutlar. Biz eskiden buna "gündüz rüyası" derdik.

Joan: Bu bana göre, iyi bir meditasyon şekli. Bazılarına göre oldukça ciddi olabilen bu yol benim ciddi meditasyon yolum değildir. Zaman zaman kendi grubumda meditasyonun değişik yollarını göstermek için yaparım. Oldukça haz vericidir.

Lillian: Evet, kesinlikle öyle. Diğer sevdiğim bir yol da neredeyse can sıkıcı bir şekilde tekrar edilen kelimelerden oluşan bir döngüdür. Zihinde bir resim de çizilebilir.

Joan: Bu tür devir (ya da döngüler) ra-

hatlamaya yardım ettiğinden meditasyona daha kolay girilebilir.

Lillian: Meditasyon sırasında şuurun alfa düzeyine indiğine inanıyor musun?

Joan: Sanırım. Bu benim için evet ya da hayır demesi zor bir şey ama, sanırım. Kesinlikle farklı bir şuur formuna giderim (inerim).

Lillian: İç dünyada her şey yavaşlamış ve durgunlaşmış gibidir.

Joan: Evet, bazen neredeyse durduğunu hissedirim. Dış etkilerin farkında bile olsam sanki onların bana bir anlamı yoktur; benden uzaklaşırlar ve dokunulmaz (bağıntısız) olurum.

Lillian: Otoyolda meditasyon yapmak gibi.

Joan: Evet, tamamıyla öyle!

Lillian: İnsanlar bunun çılgınlık olduğunu düşünürler. Bir insan nasıl otoyolda meditasyon yapabilir? Onlara göre bu mümkün değildir. Kuşkusuz ben ve diğerlerinin yapmaları haricinde.

Joan: Evet, bu gerçekten harikadır.

Lillian: Ben dışarıdan gelen sesleri meditasyonla birleştirmeyi de çok etkili buluyorum.

Joan: Benim işyerim Yonge Street'in üzerindedir ve çok gürültülüdür. Gürültüden hoşlanmam, sessizliği severim. Birkaç yıl önce ilk defa büroya gidişim bana çok güç gelmişti. Şimdi yoldaki trafik, özellikle yağmurlu günlerde, bana müzik gibi gelir. Tıpkı yıldız sesleri gibi. Hareket hâlindeki trafikten çok daha değişik bir çağrışım yapar. Değişik bir anlamı vardır.

Lillian: Astral dünyanın seslerinden bahsetmen bana bu konuda çok hoş bir kaset olduğunu hatırlattı. Özellikle son kısmı şarkı söyleyen balinalara benzetirim.

Hic teypte kendi sesini ya da bir başkasının sesini kullanarak 20 dakika civarında rehberli meditasyon yaptığın olur mu?

Joan: Bunu da denedim. Bu yeni başlayanlar için, rahatlamalarına yardımcı olduğundan iyi bir yol. Ancak bu teknik benim için artık rahatsız edici. Ben sessiz olmayı ve kendi işimi kendim yapmayı tercih ediyorum. Ama sanırım rehberli meditasyon, sizi merkezde ve ilişkide tuttuğu için yine de hoş bir yol.

Lillian: Meditasyon yapmanın geçmiş yaşama dönmek gibi özel bir amacı varsa...

rehberli (güdümlü) meditasyon, bireyi iz üzerinde tutuyor. Ama sanırım her ikimiz de kendiliğinden meditasyonun en iyi yol olduğu fikrindeyiz. Ben bu yoldan kesinlikle daha çok faydalanmaktayım.

Joan: Evet, senin de söylediğin gibi otoyolda, araba kullanırken ya da yolda yürürken. Ben yürürken meditasyon yapmaya bayılırım.

Lillian: Ben elbiselerimi ütülerken meditasyon yaparım.

Joan: Evet, meditasyon için iyi bir zaman.

Lillian: Fena sayılmaz. Gözlerim açık, ayakta durup çalışırken, yaptığım işi kendiliğinden kısaltır.

Dua etmek ve meditasyon hakkındaki düşüncelerin neler?

Joan: Bu soruyu senin kitabından, soruyu çok güzel toparlayan bir alıntı ile cevaplamak istiyorum. Dua (etmek) konuştuğun zaman yapılır (konuşarak yapılır). Meditasyon ise dinlediğin, dış dünyadaki ilgilere açık olduğun zamanlardır. Bunun içindir ki ben sessiz meditasyonu, beni dış dünyaya açık tutmasından dolayı daha çok severim.

Lillian: Bana öyle geliyor ki Tanrı'ya dua ederken sürekli bir kelime akımı var, tek yönlü bir iletişim söz konusu. Fakat zaman zaman sıraylı diğer bireyin alması için durmak gerekli. Meditasyonda sorularımı sorarım ve cevaplarımı beklerim. Genellikle de alırım.

Joan: Sessizce oturup kendi iç dünyanız ya da istediğiniz herhangi bir şey üzerinde yoğunlaşmak ve cevapların orada olduğunu bilmek şaşırtıcıdır. Cevapların (çözümün) son derece yalın ve açık bir şekilde gelmesi beni her zaman şaşırtır. Yenilenmiş ve rahatlamış olarak kalktığım da sorun çözülmüştür.

Lillian: Kaç kişinin, her şeyi yüzüne gözüne bulaştırarak pek çok şeyi aynı anda yapmaya çalışmak yerine, birkaç dakikalarnı problemleri üzerinde yoğunlaşmaya ayırıp onu çözmeye çalıştıklarını merak ediyorum doğrusu.

Joan: Bence insanların büyük bir kısmı bir problemi çözerken genellikle o soruna ve kelimelere yakalanıyor. Senin de daha önce söylediğin gibi zihinden dakikada bin kelime geçer. Oysa durmalı ve bırakmalı, cevabı şuuraltı bulsun. Genellikle de bunlar oldukça iyi cevaplardır.

Lillian: Problem üzerinde yoğunlaş ve onu tut. Çözüm ara ve sorunu çöz.

Joan: Evet, doğru.

Lillian: Şimdiye kadar meditasyondan yararın ne oldu? Ama daha önce, ne kadar zamandır meditasyon yaptığını sormalyıldım.

Joan: Yaklaşık üç yıldır. Ben meditasyona oldukça geç başladım. Meditasyona başlamadan önce, onun yararına inanmayanlardandım. Meditasyonla ilk defa bir Gestalt terapi uygulamasında karşılaştığım

zaman ona karşı çıkmış ve direnmiştim.

Lillian: Ben de eskiden bunu Tibet'te keşiflerin yaptığı bir iş olarak görür ve meditasyon yapanların çok oruç tutmak zorunda olduklarına inanırdım.

Joan: En önemlisi omurgayı dik tutmak. Daha sonra kol ve bacakları yanlarda tutup istediğiniz gibi rahat edebilirsiniz. Günde 20-30 dakika en iyisi. 20 dakikadan başlanıp -ki bu fazla bir zaman değildir- 1 saate kadar çıkılabilir. Başlangıçta bir saatlik meditasyon kişiyi fazla zorlayabilir.

Lillian: Bir saat gerçekten fazla. Genellikle insanlar 20 dakikayı da belli zamanlara ayırırlar. 5 dakika sabahları, 5'er dakika herhangi bir saatte, herhangi bir yerde gibi...

Ben genellikle sabahları ve yatarken 10'ar dakika meditasyon yapmayı tercih ederim.

Joan: Kalabalık ve koşuşturmanın çok olduğu yerlerde bile, park ya da benzeri bir yere oturup 5-10 dakika meditasyon yapılabilir.

Lillian: Sanırım (meditasyon yaparken) ihtiyaç duyduğum tek şey çevremde bir miktar boş alan olması. İtişip kakışan insanlar arasında meditasyon yapmak bana hâlâ zor geliyor. Etrafımda 1-2 m.lik boş alan olması yeterli.

Joan: Meditasyonu ilk öğretmeye başladığım da bunu bir grup önünde yapamazdım. Sanırım etrafımdaki insanlardan dolayı. Şimdiyse çok seviyorum.

Lillian: Ben meditasyonu öğrenmeye gelen insanları seyretmeyi seviyorum. İlk hafta "Benden ne yapmalı, nasıl hissetmemi bekliyorlar?" gibi sorularla gelirler, 7-8 hafta içinde çoktan "uçmaya" başlamışlardır bile. Bazıları bunu daha önce de öğrenebilirler.

Joan: Başlangıç sınıfında bir öğrencim vardı. Gruba ne yapmaları gerektiğini anlattım. Ancak bu şahıs kendisinde hiçbir değişme olmadığını ve meditasyon yapmadığını söyleyerek meditasyonu bıraktı. Bazen insanlar her şeyin bir anda olmasını bekliyorlar.

Lillian: Sizde değişen başka bir şey dikkatinizi çekti mi?

Joan: Ben telâşlı, sıcakkanlı bir insanım. Örneğin bugünkü programa geç kalmam beni bir iki dakika telaşlandırdı, sonra sakinleştim. Eskisi kadar çok öfkelenmiyorum. Eskiden beni çok rahatsız eden sorunlar şimdi o kadar önemli değil. Şimdi daha güçlü bir insanım. Kendimi disipline etme konusunda çok iyi değilimdir, dolaşısıyla 20 dakikalık disiplini benim için çok önemli. Bunu ne kocam, ne işim, ne de başka bir şey için yapıyorum. Yalnızca kendim için yapıyorum ve bu bana anlamlı geliyor.

Lillian: Benim ailem de yavaş yavaş meditasyon gruplarına katılmaya başladı. Onlar, ortasında mum olan bir masanın etrafında toplanıp, gözleri kapalı müzik dinlerken herkesin çok iyi vakit geçirdiğini bilenlerin harika bir deneyim olduğunu düşü-

nüyorlar. Sonra da bu tecrübelerimizi paylaşıyoruz.

Joan: Biz de kendi gruplarımızda aynı şeyi yaparız.

Lillian: Paylaşma anlarını çok severim.

Joan: Özellikle meditasyona yeni başlayan kişiler için meditasyon sırasında oluşan fikirlere canlılık kazandınp, onları başkalarıyla paylaşmak çok önemlidir. Meditasyon sırasında kafamızda oluşan görüntü gibi şeyleri başkalarıyla paylaşmak kişiyi bazen korkutabilir.

Lillian: Bu görüntülerin bazıları bana ilk başta korkutucu gelmişti. Sonradan onlar hakkında düşünüp analiz ettiğimde, altındaki mesajı anlayabildim.

Joan: Özellikle belli bir süredir meditasyon yapıyorsanız onlara alışır, nasıl baş edileceğini bilirsiniz.

Lillian: Anlamak korkuyu uzaklaştırıyor. Joan, sen profesyonel bir psikişsin (medyom). Meditasyon sana bu yolda nasıl yardımcı oldu?

Joan: Sanırım, meditasyon benim psişik yeteneklerimi, sadece okumada değil kendi psişik enerji fenomenimi anlama konusunda da artırdı. Ne olduğuna ilişkin tüm süreci rahatlıkla anlayabiliyorum ve bana sağladığı en büyük fayda da bu. Geçmiş, bugün ve gelecek birlikte. Bunu bana meditasyon sağladı.

Lillian: İnanılmaz bir konuya geldik.

Joan: Evet, bence psişik yeteneklerini geliştirmek isteyen herkes meditasyon yapmalı. Meditasyon yapmadan da psişik enerjinizi kullanabilirsiniz ama bir müddet sonra kendiniz ve başkaları için de tehlikeli şeyler yapabilirsiniz.

Lillian: Sanırım, kendimizin farkına varırken (tanırken) etrafımızdakileri de daha iyi taniyebiliriz.

Joan: Evet, buna hiç şüphe yok. Kendi varlığımıza ilişkin duyguya sahip olmadan diğerlerinin varlığının duygusuna sahip olmayız. Gestalt yönteminde de meditasyon vardı ama çok vurgulanmazdı. Başka bir alanda kişisel gelişim için meditasyon çok ideal bir araç.

Lillian: Kanımca, yaratıcı yetenekler de meditasyonla ortaya çıkıyor. "Kitap yazabilirim, ama zamanım yok." diyen pek çok insan tanıyorum. Ben de bunu yıllardır kendime söyledim, nihayet oturdum ve yaptım. Fakat önce onu yaşamam gerekti.

Joan: Evet, ayrıca da küçük, güzel bir kitap yazdın.

Lillian: Teşekkür ederim. İkinci baskı da ilk yılda yapıldı. İçinde insanların gerek duyduğu bilgiler vardı ve onları ortaya çıkardığım için mutluyum. İlk kopyayı otomatik bir şekilde 72 saat hiç durmadan çıkararak yazmıştım.

Joan: Sadece oturup ilhamın gelmesini beklemek.

Lillian: Meditasyon aşamasına girip başkalarının da hoşlanacağı bir şey ken-

dim için yapmak gerçek bir yarar. Kişisel sağlığında da değişimler dikkatini çekti mi?

Joan: Evet, sigarayı bıraktım.

Lillian: Evet, ben de öyle ama yeniden başladım.

Joan: Herhalde 2-3 yıldan fazla süredir meditasyon yapıyorum. Çünkü sigarayı 4 yıl önce bıraktım. Meditasyona çok yakın olan ipnozla. Şimdi kendimi çok daha sağlıklı hissediyorum. Meditasyona başladığımdan beri oruç da tutarım. Orucun gerekli olduğunu sanmıyorum ama ben hoşlanıyorum. Bu da meditasyonun bir sonucu.

Lillian: Ben henüz denemedim ama haftada bir gün yemekle ona yaklaştığı hissediyorum. Burada faydalı olduğunu düşündüğüm birkaç kitap var. Florence Scovall Schinn'in "Yaşam Oyunları ve Yaşayla Oynama Yolları" meditasyon yoluyla amaç edinme ve amaca ulaşma yollarını anlatıyor. "Sağlık, Sevgi ve Anlatım İçin Özel Meditasyon" kitabında ise bizi sakinleştirecek konulardan seçmeler var. Joseph Murphy yazmış. "Gerilimi Azaltmanın 13 Yolu" ise nasıl rahatlanacağını öğretiyor. Pek çok insanın nasıl rahatlanacağını bildiğini sanmıyorum. Burada fiziksel olarak oldukça rahat oturuyoruz. Seni bilmem ama Joan, benim zihnim rahat sayılmaz. Saatte bin mil yol alıyor gibi.

Joan: Sanırım meditasyon için önce vücudu nasıl rahatlatmak gerektiğini öğrenmek lazım. Otururken derin nefes alıp rahatlamak sonra da istediğiniz şeyin üzerinde yoğunlaşmak lazım. Bazıları konsantr olamadıklarını, ilgilerinin çabuk dağıldığını söylerler. Özel bir şey üzerinde meditasyon yapıyorsanız ve tekrar ona dönmek isterseniz, dönersiniz.

Meditasyon sırasında öğrendiğim şeylerden biri de kendimi eskisi gibi zalimce yargılamamak oldu. Hata yapmak normal, dikkatin dağılması da.

Lillian: Evet, çünkü hepimiz insanız.

Joan: Tabii öyle, 20 dakika yalnızca bir şey üzerinde yoğunlaşmak zorunda değiliz.

Lillian: Meditasyon sırasında zihne gelen başka düşüncelerle uğraşmanın bir yolu da onları birer görüntü gibi düşünüp "Bu benim zamanım, seninle sonra birlikte olacağız." demek.

Görüntüleme konusunda da ben oldukça iyiyim. Bu "zihin perdesi" tekniğini denedin mi? Çok eğlenceli olabilir.

Joan: Büyük bir sinema perdesi hayal edip görüntülerin gelmesini beklemek mi? Bunun çok benzeri bir yol da, kendinizi su kabarcıkları içinde gördüğünüz "Su Meditasyonu" (Bubble Meditation). Su kabarcıklarının içinde daima bir şeyler vardır. Her kabarcığın üzerinde birkaç saniye yoğunlaşp sonra başka bir kabarcığın gelmesini sağlamak.

Lillian: Bunu hiç duymamıştım. Çok güzel bir şey olmalı.

Herkes tavsiye edebileceğim, meditas-

Yona hazırlıkla ilgili "DESIDERATA" adlı bir kitap var. Gerçekten çok sevdiğim bir çalışma.

Joan: Pek çok şey anlatan bir kitap.

Lillian: Şüphesiz öyle. 1692'de bir kili-sede bulunmuş ama hâlâ uygulanabiliyor.

Joan: Evet, gerçekten güzel bir çalışma.

Lillian: Umarım herkesin onu bulacak ve okuyacak zamanı olur.

Joan: Desiderata'nın her satırı mediyasyon için âdeta besin sağlıyor. Hiç birimizin bu dünyaya acı çekmek için geldiğini sanmıyorum ve bu görüşmeyi de şu deyişle kapatmak istiyorum. "MUTLU OLMAK NORMAL BİR ŞEYDİR."

(INNER LIFE Beyond Normal Theory'den çevrildi.)

YAŞAMIMIZDA METAPSİŞİK BOYUT Baştarafı S. 38'de

ret ve didinmeyi gerektiren durumların hiç birisinden müteessir olmazlar. İncinen ruh henüz olgunlaşmamış ruhtur. Bütün problemlerinizi maddî bir görüşle değil de, ebedî hayata göz önüne alarak mütalâa etmeniz sizin için zordur. Başınıza gelen her şey geçicidir. Gelecek günlerde bunların çoğu size rüyalarınızda takip ettiğiniz hayaller gibi görünecektir. O zaman realitenin, madde dünyasındaki realite olmadığını anlayacaksınız. Başınızı dik tutun. Güneş yükseklerde parlıyor, aşağılarda değil. Karamsar

ve ümitsiz olmanız için asla bir sebep mevcut değildir. Bilgiye sahip olanlar asla den-gelerini kaybetmeyeceklerdir.

Fark etmeniz gereken şey, tüm dünya hayatının, insanların içindeki tanrısalılığı en büyük ölçüde ifadelendirmesi için kendisine fırsat verilmiş olan bir hazırlık okulu olduğudur; gayesi ise evrensel kanun ile hemahenk olarak yaşamayı öğrenmektir.

Spiritüel hâkimiyet kazanmak isteyenler bunun bedelini ödemeye, kâinatı tabii kanunları ile ahenk içinde ya-

şamaya hazır olmalıdırlar. Bunlar kaynakları itibarı ile spiritüeldir: Sevgi, şefkat, tolerans, sempati, işbirliği. Eğer bu prensipleri takip ederseniz, doğru şekilde yaşamak üzere sevk edildiğinizi göreceksiniz. Fakat karar verme mesuliyeti size aittir. Çünkü Tanrı sizlere hür irade nimetini lütfetmiştir. Hür iradeniz varsa, şu muhakkaktır ki, bazıları onu yanlış yolda, intikamcı maksatlarla, cahilce kullanabilecek, diğerleri de bunun sonucu olarak ıstırap çekecektir."

İstanbul'da Yeni Bir Ruhçu Dernek Kuruldu:

RUHSAL Evrim Araştırmaları Derneği (R.E.A.D.)

İstanbul'da uzun süredir faaliyet gösteren ve Ruhsal Evrim adlı bir dergi yayınlayan topluluk resmî bir hüviyet kazanarak dernekleşti. Çeşitli ruhsal konuları araştıran Dernek Salı ve Perşembe günleri saat 16.00-18.00 arası ziyarete açık. Etkinlikleri ise Cumartesi günleri 16.00-18.00 arası yapılıyor. Dernek mensuplarına başarılar dileriz.

Adresleri: Gülden Sk. Emek Apt. No: 19 Da: 9
Çiftahavuzlar 81060 İSTANBUL

DERNEK'TEN HABERLER

TÜYAP KİTAP FUARI

Kasım 1992'de katıldığımız TÜYAP Kitap Fuarı önceki yıllardaki gibi her yönüyle başarılı geçti. Özellikle gençlerin arayış içinde olduklarına ve yeni bilgilere esneklikle yaklaştıklarına bir kez daha tanık olduk. Fuar boyunca RUH ve MADDE yayınları standı doldu doldu, boşaldı. Çünkü bir yandan kitap satışı yapılırken, öte yandan masa başındaki arkadaşlarımız konuların ruhsal konulara ilişkin sorularını yanıtladı ve anket yaptı.

Ankete yaklaşık 850 kişi katıldı. Bunların yüzde 56'sı yüksek okul öğrencisi, yüzde 17'si orta eğitim öğrencisi, yüzde 17'si yüksek okul mezunu ve yüzde 10'u da orta eğitim mezunuydu.

Anketlerin yüzde 84'ü 25 yaşın altında, yüzde 13'ü 25-40 yaş arasında ve yüzde 3'ü 40 yaşın üstündeydi.

• **"1950 yılında kurulan Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği (MTİ-AD) hakkında önceden bilginiz var mıydı?"** sorusuna anketçilerin yüzde 30'u "evet", yüzde 70'i "hayır" dedi.

• **"Kendinizde ve çevrenizde altıncı his dediğiniz, olayları önceden bilme, sezme rüyaların çıkması ve benzeri gibi durumlar oluyor mu?"** sorusuna anketçilerin yüzde 25'i "evet", yüzde 50'si "bazen", yüzde 5'i "sürekli", yüzde 20'si "hayır" dedi.

• **"Aşağıdaki kelimelerden bildiklerinizi işaretleyiniz"** isteği üzerine anketçilerin yüzde 25'i Astral Seyahati, yüzde 90'ı Telapatiyi, yüzde 20'si Telekineziyi, yüzde 85'i İpnozu, yüzde 80'i Medyomluğu, yüzde 40'ı DDA'yı, yüzde 60'ı Parapsikolojiyi bildiğini ifade etti.

• **"Aşağıdaki konulardan hangilerini çok merak ediyor ve öğrenmek istiyorsunuz?"** sorusuna, anketçilerin yüzde 30'u "Kader", yüzde 45'i "Ötedünya", yüzde 50'si "Ruh", yüzde 25'i "Medyomluk", yüzde 40'ı "Yaradılış", yüzde 50'si "Tekardoğuş", yüzde 20'si "Tekâmül", yüzde 35'i "Evrendeki Zeki Hayat" diye cevap verdi.

• **"Yaşamın anlamının ve amacının ne olduğunu sorgulayan insanlık, büyük bir boşluk içerisinde. Din ve bilimin verileri, çağımız insanının bu ihtiyaçlarını karşılamamak durumundadır."** görüşüne katılır mısınız sorusuna, anketçilerin yüzde 70'i "evet", yüzde 30'u "hayır" olarak cevap verdi.

• **"Bir Yüce Bilgi'nin, insanlara varoluş sebeplerini açıklaması ve her realiteyi kendi birleştirici bilgisi altında toplaması mümkün olabilir mi?"** sorusuna, anketçilerin yüzde 60'ı "mümkündür", yüzde 40'ı "mümkün değildir" olarak cevap verdi.

• **"Böyle bir Yüce Bilgi'nin insanlığa sunulmasında vazifeli olan Derneğimiz, bu vazifesini yaparken, sizden yardım ve dayanışma isteyebilir mi?"** sorusuna, anketçilerin yüzde 75'i "evet", yüzde 25'i "hayır" olarak cevap verdi.

ADANA ve KIBRIS KONFERANSLARI

• Derneğimiz ilk kez Adana ve Kıbrıs'ta halka açık konferans düzenledi. 23 Kasım 1992'de Adana Büyük Şehir Belediyesi Konferans Salonunda bir konuşma yaptık. Bir avuç ADRAD üyesinin titiz organizasyonu sayesinde 400 kadar Adanalı kardeşimize temel ruhsal

kavramlardan söz ettik. Zaman yetersizliğinden dolayı tüm soruları yanıtlayamadık ve ertesi gün ADRAD merkezinde yeniden toplanarak uzun bir sohbet toplantısı düzenledik. Adanalı gençleri ADRAD bünyesinde hizmete davet ediyoruz.

26 Kasım'da KKTC'de Near East (Yakın Doğu) Üniversitesi'nde (Lefkoşa) öğretim üyelerine ve öğrencilere Duyular Dışı İletişim (Parapsikoloji) konulu bir konferans verdik. Önceden gerçekliği konusunda kuşku duydukları konuları ilgiyle dinlediler ve araştırma heyecanı duyular.

Kıbrıs'taki ikinci konferansımız 27 Kasım'da Magosa'da ve üçüncüsü 28 Kasım'da Girne'de gerçekleşti. Kıbrıslı gençleri de KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği'ne yardımcı olmaya davet ediyoruz.

Metapsişik Tetkikler
ve İlmî Araştırmalar Derneği

TAM ALGILAMA

BİR bilgiyi bilmek ile o **bilginin idrakine** varmak ayrı şeylerdir. Hafızanıza bilgi olarak felsefî, bilimsel, ahlâkî bilgiler gibi pek çok şeyi yükleyebilirsiniz; bunları eğitim yoluyla alabilirsiniz. Ama öğretimi kendiniz yapacaksınız, yani kendi kendiniz öğreneceksiniz.

Tecrübeler içerisinde çeşitli yanılgıları düzelte düzelte meselenin idrakine varmak, yani tam algılamak lâzımdır. Tam algıladığınız zaman, yani o bilgi ile kendi aranızdaki münasebeti, âdeta izdüşüm hâline getirdiğiniz zaman ya da başka bir deyimle onunla özdeşleştiğiniz zaman, onunla or-

tak alana sahip olduğunuz zaman, artık siz bilgi ile hareket edersiniz. Önceden tedbir alabilmek ancak tam algılamadan sonra olur. Tam algılamanın, tam idrakinde iki temel şartı vardır: **1)** Bir bilgiyi, daha evvelki hayatlarınızda tecrübeler yoluyla tam algılama hâline getirmemişsinizdir. O sizin malınız olmuştur. Teksir Yasası'na göre bu, hayatınıza da yansımıştır. Soruna hemen uyum sağlar ve kendiliğinden çözümlersiniz. **2)** Yarım bıraktığınız algılamaları tam algılama yapmak için, yine Teksir Yasası'na göre tekrar eden sınamalar vardır. Zaman ve mekân içerisinde şekil değişse bile içerdiği mânâ aynıdır. Eksik

veya yarım bırakılmış olan sorun halledilmeye çalışılır. Bunun için yapılan mücadeleye "epröv" (deneme, sınamma) denir.

Tam algılamaya ulaşmak için duyular, zekâ ve bedenın tüm merkezlerini hep birden kullanmak, yani o olayı yaşamak gerekir. Halbuki günümüzde insanlar pratik olarak değil, sadece teorik olarak yaşıyorlar. Bu faydalı bir yol değildir. İnsanlar yaşayarak öğrenmelidir.

Bir bilgi tam algılama hâline geldiği zaman artık siz ondan sorumlu değilsiniz; o konuda herhangi bir imtihan sizin için söz konusu değildir.

(Ergün ARIKDAL
konferanstan alıntı.)

SADIKLAR PLÂN'INDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 151

21.1.1972

SORUMLULUK ŞUURLULUKTAN DOĞAR

'Hayatın beden hâlinde yaşanmasından maksat, idrakin artması ve bu idrakle beraber bilginin öğrenilip tatbik edilmesidir. İdrakin artışında en mühim faktör insanın deneyden geçmesi, deneyle beraber müteal bir çağrışım ile bilgilerinin ışığı altında hareket etmesi, vicdanının uyarılarına karşı süratli bir tembihleniş gösterme kabiliyeti içerisinde cevap vermesi çok önemlidir. Yaptığınız hareketin zararlı veya zararsız olması mühim değildir. Yaptığınız hareket esnasında şuurlu, idrakli olarak hareket ediyorsanız, hareketin sonucu sizi müteessir etmez.

Zararlı veya zararsız bir sonuç hasil edecek olan bir hadise içerisinde bulunurken, insanın idrakli olması veya olmaması önemlidir. Sorumluluk, idrakli olarak yapmış olduğunuz efalde intaç eder. İdraksiz olarak yapılmış olan efaletin sorumluluğu yoktur. Şimdi, efaletin, idraksiz olarak hayır üze bile olmuş olsa sizin için 'bir iyilik' doğmaz. Aynı husus kötülük için de caridir. İyilik de kötülük de ancak müdrike ile beraber kendi sıfatını taşıyan sonuçları hasil eder. İyiliği yaparken idrakli olarak, mânâsını bilerek yaparsanız, size dönüp gelecek olan netice sizin yükselmeniz için faydalı olacaktır. Kötülüğü de bilerek, idrak ederek yapıyorsanız, zulmetiniz ve düşüşünüz için faydalı olacaktır. Demek ki, bilmeden, anlamadan, idrak edip düşünmeden yapılan efalet, iyi veya kötü olsun, fert üzerinde bir sorumluluk hasil etmez. Ve zaten böyle bir durum fert için nakıs bir durumdur. Geri bir durumdur. Dünya üzerinde şüphesiz ki hayrı da şerri de müdrik olarak irtikab edenler çoktur. Hayrın galip gelmesi için, şerde idraksiz, hayırda idrakli olabilirsiniz iyi bir hizmette bulunmuş olacaksınız. Bu nasıl olur?

Bilginizi ve vicdanınızı aynı istikamette çalıştırarak egonuzu bir kenara itmek suretiyle gösterdiğiniz her faaliyet, sizin kendiliğinden müdrik olarak faaliyette bulunmanızı temin eder. Ve bu arada diğerlerinin zararına yol açan birtakım efaletin de olabilirse, bundan sorumlu değilsiniz. İşte oradaki kötülüğünüz, zararlı hâliniz, idraksizlik içerisinde olduğu için, ama kötülük idraksizliği içerisinde olduğunuz için, sorumluluk tevliht etmez. Bundan şu düstur çıkar ki: Menfi ve geri olan kötünün neticelerine maruz kalmamak için, daima iyi, vicdanlı ve bilgili, idrak içerisinde kalmak lâzım. Mihanikî olarak, bir tarafta idrakli olan, kendini o noktaya vermiş olan, diğer nokta üzerindeki idrak nispetini çok düşürmüş, hatta idraksiz hatalar içerisinde bulunmuş olacaktır.'

SÖZLÜK

İntaç: Sonuçlandırma, bitirme

Efalet: Fiiller

Carî: Geçerli

Müdrike: İdrak ve anlama melekesi

Nakıs: Eksik, noksan

İrtikab: İş işleme

Tevliht: Sebep olma, meydana getirme

Mihanikî: Mekanik, otomatik